



BİLGECE

ŞEHİT OĞUZHAN YAŞAR ANADOLU LİSESİ YAYINIDIR

SAYI: 11 2017-2018

🎵 TÜRKÇENİ SEV 🎵

🎵 TÜRKÇENİ KORU 🎵

🎵 TÜRKÇE KONUŞ 🎵

🎵 TÜRKÇE YAZ 🎵





DERGİNİN SAHİBİ ve YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Şehit Oğuzhan Yaşar Anadolu Lisesi Adına

Okul Müdürü

ÜNSAL ÇOLAK

GÖREVLİ ÖĞRETMENLER

FATİH AKKAYA/Müdür Yard.

BANU AKKAYA/Türk Dili ve Edebiyatı Öğrt.

S.UĞUR KAPTAN/ Türk Dili ve Edebiyatı Öğrt.

YAYIN KURULU

Dipse AYDEMİR

Eylül ÇALIŞKAN

Merve BAŞAK

Batuhan ATEŞ

Berkay Y. SOYARSLAN

GÖREVLİ ÖĞRENCİLER

Ebubekir ALATEPE Kaan Berk ULUS

Merve DANIŞAN Yusuf Kemal ÖZTÜRK

Sudenaz ÖZEL Ufuk Baran KARADAĞ

Oğuzhan SAPMAZ

DİZGİ-TASARIM-KAPAK

Banu AKKAYA

S.Uğur KAPTAN

Öznur DURSUN

Berkay Y. SOYARSLAN

Batuhan ATEŞ

OKUL İLETİŞİM

www.tokianadolulisesi.k12.tr

Tel.:0 312 283 30 50

E-Posta:964415@meb.gov.tr



Aylar sürecek olan yolculuğumuzun bu kadar yorucu aynı zamanda zevkli olacağını tahmin etmemiştik. Sizler evinizde, alışverişte, kafedeyken biz; şu an elinizde tuttuğunuz derginin size ulaşması için okuldaydık.

Anlatmak istediklerimizi en ilgi çekici bir şekilde aktarmaya çalıştık. Röportajlara gittik, araştırdık, konuştuk, fikirlerimizi çatıştırdık. Bazen hepimiz sustuk, tıklandık ama düşmedik. Birimiz "Yapamıyorum artık." dediği zaman diğeri mesuliyeti üstlendi. Zorlansak bile sonuca vardık. Elinizde olan emeğimiz kolay tamamlanmadı ama tüm uğraşlara da değdi.

Yuvamıza ve ŞOYAL ailesine yakışır; bahar tadında, leylak kokusunda bir dergi olsun istedik. Emek harcanan her bir satırda, bir çizgide, bir fikirde ekibimizin duygularını, düşüncelerini sizlere aktarmak için çalıştık.

Bilgecenin geçmiş on sayısında çizdiği çizgiden ayrılmadan ama bir üst seviyeye taşımaya çalışarak iyi bir işe imza attığımızı düşünüyoruz. Umarız ki sizler de beğenirsiniz. Olur da beğenmezseniz, önerilerinize ve eleştirilerinize her zaman açığız.

Bize rehberlik eden, emek veren Banu ve Uğur öğretmenlerimize, dergi ekibine minnettarız. Sizin için birçok içerik ürettik, şimdi de size sunuyoruz. Dergimizi okurken bahar çiçeklerini kokladığınız kadar, yağmur kokusunu içinize çektiğiniz o an kadar, keyifli bir okuma geçirmeniz dileğiyle...

Sevgi ve saygılarımızla...

Dipse Aydemir

Eylül Çalışkan

Merve Başak



İÇİNDEKİLER

- 1-Merhaba
- 2-İçindekiler
- 3-Okul Müdürümüz Ünsal Çolak
- 4-5 İlçe Milli Eğitim Müdürümüz Ayfer Yıldırım
- 6-7-8 TDK Başkanımız Mustafa S. Kaçalın
- 9- ŞOYAL Türk Dili Sokağı
- 10-11 Sarıkamış'ın Ardından
- 12-13 Bilim ve Yenilikler
- 14- Sancar ve Tesla
- 15- Aleyna Akça /A. Arif Şener /İpek Acar
- 16-17 Az Bilinen İlginç Bilgiler
- 18- Banu Akkaya / Berna Özdemir
- 19- S.Uğur Kaptan /Julide Tuğrul
- 20- N. Ahsen Çetinkaya /M.Gökçe Eryurt
- 21- Emre Can Mece/ E. Bilal Çavdar/ Büşra Keskin
Özüm Pınar Baypınar
- 22-R.Naz Toğrul/ E.Sultan Albayrak
- 23- Tank B. Güler/ B.Deniz Şahiner
- 24-Gözde Okuyucu
- 25-Şoyal Amanca
- 26- Beyza Işık /Koray Ekici
- 27- Şoyal Müzik
- 28-29-30-31 ŞOYAL Resim
- 32-33 Dil Bilimci Atatürk
- 34-35 Türkçeye Can Verenler
- 36-37 Fizik Projelerimiz
- 38- Z. Sude Karaca / Aleyna Eser/Sena Sincan
- 39-Sanatkar Şoyal
- 40- Sude Karaca / Eda Kurtulmuş /Aleyna Şalış
- 41-Arife Aydın
- 42-43-44 Mezunlarımız
- 45-46-47 ŞOYAL'den Haberler
- 48- Projelerimiz
- 49-Etkinliklerimiz
- 50- Beyza Varol / A.Arif Şener
- 51- Ş.Arda Esen / Elifnaz Çelebi
- 52- Arda Özcan /Feyza Nur/ Eylül Çalışkan
- 53- Okulumuzdan
- 54- Projelerimiz
- 55- Bengi Yıldırım
- 56- Aleyna Karaağaç / Sinem Günay
- 57- Melisa Arın
- 58- 4006 Tübitak Sergimiz
- 59-Şoyal Şamata
- 60-Helin Tunçkırın/Name Aydoğdu/Duygu Aksöz





OKUL MÜDÜRÜMÜZ



DİLİMİZ NAMUSUMUZDUR

Kültür mirası dille nesilden nesile aktarılır. Kültür hazineleri asırlardan asırlara dille süregelir. Atalarımız "Dilini kaybeden millet her şeyini kaybetmiştir" demiş ve buna inanmıştır. Ecdadımız bu bilinçle yaşamışlardır ki Türkçemizin zenginliği ve güzelliği günümüze kadar gelebilmiştir.

Milletin birliği, dirliği ve bütünlüğü; dile namus gibi sahip çıkmakta yatar. Dünyanın en geniş coğrafi alanına yayılmış, en eski ve zengin bir dil olma özelliğine sahip TÜRKÇEMİZ şerefimizdir, namusumuzdur. Bu açıdan bakıldığında, dilimize musallat olan yabancı her ne varsa dikkat etmeli ve son derece bilinçli olmalıyız.

Dilimize yabancı kelimelerin girişi 16. yüzyılda Farsça ve Arapça kelimelerin kullanımının artmasıyla başlamış, 17. yüzyılda ise Fransızca da kelime alımı yaptığımız diller arasına eklenmiştir. Bu yüzden Türkçe kelimelerin kullanım alanı daralmıştır. Günümüzde de dilimize yabancı dillerden kelime girişi devam etmektedir.

Türkçemiz bugün, İngilizcenin etkisi altındadır. Batı ile ilişkilerin artması, yabancı dille eğitim-öğretimde İngilizcenin gündemde olması ve bu dilin "dünya dili" olarak tanıtılması bu etkinin sebeplerindedir. En önemli sebep de, teknolojik aletlerin isimlerini, Türkçe karşılık üretmeden, teknolojiyi üreten ülkenin dili ile kullanmaya başlamamızdır. Türk Dil Kurumu, "Yabancı Kelimelere Karşılıklar" adlı kitabı ile mücadelesini sürdürmekte, Türkçe karşılıklar üreterek yabancı kelimelerin yaygınlaşmasını önlemeye çalışmaktadır.

Medyada, sokak cadde isimlerinde, mağaza adlarında yabancı sözcük kullanımı yaygınlaşmıştır. Günlük dilde bile bu kelimeleri görmek mümkündür. Yabancı sözcükler, günlük tepkilerimize o kadar sızramış ki şaşkınlık ya da hayretlerimizi "woow!" sözüyle anlatmaya çalışıyoruz. Farkında olmadan yabancı sözcükler dilimize sürekli girmekte ve dilimizdeki yabancı sözcüklerin sayısı ve oranı da hızla artmaktadır.

O halde 'Önce Türkçe!' düşüncesiyle, bireysel ve toplumsal duyarlık, dil duygusu ve ana dili bilinci oluşturulmalıdır. Bu konuda görev herkesin ama asıl sorumluluk, örgün ve yaygın eğitim kurumlarına; yazılı, sözlü ve görüntülü kitle iletişim araçlarına, sanatçılara, yazarlara, aydın kesime düşmektedir. Dil alanında en etkili kesimlerin başında eğitimciler, öğretmenler geldiğini göz önünde tutarak, öncelikle Türkçe ve edebiyat öğretmenleri olmak üzere, bütün öğretmenlerin ana dili duyarlığı ve bilinci ile yetiştirilmelerine büyük önem verilmelidir.

"Bu dil ağızımda annemin sütüdür." diyen Yahya Kemallerin, "Türkçe Giderse Türkiye Gider!" diyen Oktay Sinanoğulların, "Türkçem, benim ses bayrağım!" Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın emeklerini heba etmemek için TÜRKÇEMİZE SAHİP ÇIKALIM.

Ünsal ÇOLAK

OKUL MÜDÜRÜ



İLÇE MİLLİ EĞİTİM
MÜDÜRÜMÜZ



TÜRKÇEM BENİM SES BAYRAĞIM

Ayfer YILDIRIM

Etimesgut İlçe Milli Eğitim Müdürü

"Dil, düşüncenin evrenidir" der, düşünür. Düşüncenin gerçekleşebilmesi kelimelerle mümkündür. Kelimelerle düşünür, düşündüklerimizi kelimelerle tespit eder, kelimelerle tartışır, başkalarına kelimelerle aktarır. İletişimin en önemli aracıdır kelimeler. Kelimelerle olan ilişkimizin gelişmişliği düzeyinde nitelikli, farklı ve hızlı düşünür; düşündüklerimizi okuyanın dimağında lezzet uyandıracak parlak cümlelerle kaydeder, paylaşır; anlam ayrımlarının farkında olarak yanlış anlaşılma kaygısından azade, sağlıklı ve başarılı iletişim kurabiliriz.

Kelimelerden -bilinçli ya da bilinçsiz- uzak durarak seçkin, düzeyli, entelektüel çerçeveye uygun bir yaşam sürdüremeyiz. Günlük ihtiyaçlarımızı ancak karşılayabildiğimiz bir kelime kadrosuyla entelektüel bir yükü taşıyamayız; düşüncelerimiz, sıradanlığın ötesinde bir dikkat çekiciliğe asla ulaşamaz. Dil yetersizliğimiz, toplumsal statü elde etmede daima işimizi güçleştirdiği gibi mevcut statümüzün sunumunda ve işleyişinde de sorunlar meydana getirir. İletişimimiz; dil yetersizliğiyle ma'lûl gerçekleştiğinde ve alıcıda beklediğimizden farklı bir tepkinin geliştiğini görmekten ardından, istediğimizi ifade etmek için yanlış kelimeleri görevlendirdiğimizi fark etmenin ezikliğiyle, 'öyle demek istememiştim', 'beni yanlış anladınız' gibi te'vil ve mazeret cümleleriyle gölgelenir.

Dil, hem toplumsal düzenin kurulması ve sürdürülmesinde büyük bir etkiye sahiptir hem de bireyin yaşamının düzenlenmesi ve sürdürülmesinde büyük bir etkiye sahiptir. Hayatımızı dil ve iletişimin imkânlarıyla donatmak, dil ve iletişim kazalarının getirebileceği olumsuzluklardan korunmak için kelimelerle ilişkimizi artırmak zorundayız. Bunun yolu kelimelerle çokça karşılaşabileceğimiz ortamlarda çokça bulunmaktan geçiyor.

Kütüphaneleri uğrak yeri edinmek, kütüphanelerde vakit geçirmekten hoşlanmak, çantamızda kitap olmadan evden çıktığımızda bir eksiklik hissetmek, günlük hayatın dayattığı beklmeleri yanımda taşıdığımız kitapla fırsata dönüştürerek kelimelerin arkadaşlığında hoşça geçirilen vakitler haline getirmek gibi alışkanlıklarımız olmak zorunda. Bu ve benzeri alışkanlıklar, hayat başarısının olmazsa olmazlarından olduğu gibi akademik başarının da olmazsa olmazlarındanıdır.

Kişinin sosyal hayatta, akademik ilerleyişte gelişimini ve üretimini inşa ettiği ilk temel anadilidir. İlk öğrendiğimiz kelimeler, ihtiyaçlarımızı dile getirdiğimiz ilk kelimeler, halis muhlis anadilimizin mührünü taşır. Çevremizden duyduğumuz ilk kelimelerle başlayan zihinsel inşa, yerel ve evrensel; tarihten günümüze insanlığın bütün üretiminin edinilme çabasının erişebildiği nihai düzeye kadar kelimelerin rehberliğinde devam eder.

Dil, millet olmanın ve millet kalmanın ana damarlarından birisidir. Dilini kaybeden milletler önce milli birliğini sonra millet varlığını kaybeder. Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın "Türkçem, benim ses bayrağım" dediği budur. Bayrak nasıl millet varlığını sembolize ediyorsa, milletimiz için Türkçe de millet varlığını ve milli varlığın ilelebet payidar olacağını ifade etmektedir.

Binlerce yılda, bir oya gibi işlene işlene güzelleşmiş bir dildir Türkçemiz. Türkçe, Türk milletinin dolaştığı ve hüküm sürdüğü bütün coğrafyaların lezzetini taşır. Büyük milletlerin dilleri büyük olur. Büyük milletler büyük coğrafyalarda dolaşır. Milletimiz Adriyatik'ten Çin Seddi'ne, Afrika içlerinden Hind kıtasına kadar yerkürenin neredeyse tamamında adaletiyle ve asaletiyle varlık ortaya koymuştur. Buralarda karşılaştığı, tanıştığı ve kaynaştığı milletlerin dillerinden büyük bir özgüvenle ve herhangi bir komplekse kapılmadan kelimeler almış, aldığı kelimeleri millileştirmiş ve güzel Türkçemiz, değişik tad ve kokularla zenginleşmiş, çeşitlenmiştir.

Bir millet tarih sahnesinde ne tür badirelerle karşı karşıya kalma tehlikesi altındaysa, o milletin dili de aynı tehlike altındadır. Günümüzde dünya, tek dinli, tek dilli, tek bayraklı bir global devlete dönüştürülmeye çalışılmaktadır. Baskın bir kültürlemeyle, aynı şekilde yaşayan, aynı endişeleri taşıyan, aynı kaygı ve beklentilerle hareket eden, aynı zevklerin ardına düşen, milli farklılıkları ortadan kaldırılmış tek tip dünya vatandaşları oluşturulmaya çalışılmaktadır. Popüler filmler, diziler, kitaplar; sosyal medya hep buna hizmet etmekte, ortalama bir Amerikalı gibi düşünmemiz, yaşamamız ve davranmamız istenmektedir. Dilimiz bu saldırının ilk hedefidir. Globalleşmenin arttığı ölçüde dilimize yönelik saldırıların da arttığı görülmektedir. Türkçemizi savunamazsak Türk milletini savunamayız. Dilimizin tahrip edilmesine izin vermemeliyiz. Bu bir milli meseledir, bu bir milli mücadeledir.

Dünyaya nizam veren büyük bir millet olduğumuz zamanlarda, yalnızca askeri bakımdan güçlü değildik, aynı zamanda teknikte de ileri bir millettik. Askeri başarıları sağlayan teknik gelişmeleri ve icatları da ortaya koyan ileri bir millettik. Biz yavaşladık, Batılı milletler ileri geçti. Bugün biz, ihtiyacımız olan icatları satın alırken hem büyük paralar ödüyoruz, hem de satın aldığımız icadı adıyla ve kültürüyle birlikte satın alıyoruz. Günlük yaşamımızda kullandığımız, yaşamımızı kolaylaştıran alet ve makinaların pek çoğu maalesef büyük maliyetlerle ve bizi bizlikten çıkaran bir kültürü de aşılıyarak yaşamımıza girmektedir.

İstikbal gençlerdedir. Çok çalışmak yükü altındayız. Tarihin bize yüklediği büyük ödevin gereği, aziz milletimizin büyüklüğüne yaraşır bir şekilde, çok çalışmaktır. Çok çalışıp çok ürettiğimizde, bizi biz yapan köklerle bağımızı güçlü biçimde sürdürdüğümüzde, dilimiz, milliyetimiz, milli varlığımız ebedi payidar kalacaktır.



TDK BAŞKANIMIZ



SAYIN TÜRK DİL KURUMU BAŞKANIMIZ MUSTAFA S.KAÇALIN İLE MÜLAKAT

BİLGECE: Sayın Başkanım öncelikle yoğun mesainiz arasında bize zaman ayırdığınız için teşekkürlerimizi sunarız.

Başkan KAÇALIN:

Türk diline, Türk Dil Kurumuna ve 2017 Türk Dili Yılı'na ilgi gösterdiğiniz, derginizde yer ayırdığınız için ben teşekkür ederim.

BİLGECE: Değerli Başkanım, Türkçenin gelişmesi için gerçekleştirdiğiniz akademik çalışmalarınız için öncelikle şükranlarımızı sunuyoruz. Sizi ve Türkçeye yaptığınız hizmetleri okuyucularımıza daha iyi anlatabilmek amacıyla kendinizden ve çalışmalarınızdan bahsedebilir misiniz?

Başkan KAÇALIN:

1990 yılında İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı Eski (Genel) Türk Dili Bilim Dalında Çinggis Kağan Tarihi Çevirisi (Giriş, Metin, Çeviri, Notlar, Sözlük ve Dizin) adlı tez ile doktor unvanını aldım. 1987-2002 yılları arasında ülke içinde ve ülke dışında öğretim üyesi olarak çeşitli üniversitelerde görev yaptım. 2003-2012 yılları arası Marmara Üniversitesi Türkçe Eğitimi Bölümü Başkanlığını ve yine ülke dışındaki bazı görevleri eşzamanlı yürüttükten sonra 7 Mart 2012 tarihinde Türk Dili Kurumu Başkanlığı görevine başladım.

BİLGECE:

2017 yılının Türk Dili Yılı ilan edilmesinin sebebini ve amacını öğrenebilir miyiz?

Başkan KAÇALIN:

Türkçemiz dünyanın sayılı dillerinden birisidir ve binlerce yıllık köklü geçmişe sahiptir. Ancak son yıllarda Türkçenin bazı olumsuzluklara maruz kaldığını gördük. Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu ve ona bağlı bir kuruluş olan Türk Dil Kurumu öncülüğünde dilimizin karşı karşıya kaldığı meselelere çözüm yolları bulmak, konuya kamuoyunun dikkatini çekmek amacıyla 2017 yılı, Cumhurbaşkanımızın yüksek himayelerinde "Türk Dili Yılı" ilan edildi. Bu çerçevede kamu kurumlarında, ticari müesseselerde, sivil kuruluşlarda ve neşriyat organlarında Türkçenin doğru ve güzel bir şekilde kullanılması için 2017 yılı boyunca çok sayıda faaliyet gerçekleştirmeye karar verdik.

İş yeri adlarında kirliliğin önüne geçmek, yabancı kelimelerin yerine Türkçe kelimeler kullanılmasını sağlamak, sosyal ağlarda Türkçenin daha özenli kullanılmasını teşvik etmek gibi gayelerimiz var. Belki de bunlardan daha mühim hedefimizse Türkçenin bilim dili olarak yaygınlaşmasını sağlamaktır. Mesela matematik alanındaki bilim adamlarımız bizlere matematik, geometri, trigonometri, hipotenüs gibi kavramları Türkçe kelimelerle anlatırsa yeni neslimizin matematiği daha iyi olacaktır. Böylece, kullanılan ama manası bilinmeyen kelimeler herkes için anlaşılır olacaktır. Kısacası dil alanında başlattığımız seferberlik aslında bütün anları etkileyecektir. Çünkü her işin başı dildir.

BİLGECE:

Türkçenin gelişme seyrindeki tarihî dönüm noktaları nelerdir?



BİLGECE: Türkçenin gelişme seyriindeki tarihî dönüm noktaları nelerdir?

Başkan KAÇALIN:

Dil ve devlet her zaman ayrılmaz iki unsurdur. Dili etkileyen unsurlar devletlerin ve halkların tarihiyle yakından ilişkilidir. Büyük devletlerin büyük bilim adamları, edebiyatçıları, şairleri olmuştur. Onların eserleri çağları aşip geleceğe taşınır. Köktürk Devleti'nden bizlere miras kalan Orhon Abideleri, Karahanlı Devleti'nden Kutadgu Bilig ve Dîvân-ı Lugâti't-Türk ilk akla gelen eserlerdir. Türkçe, Osmanlı Devleti'yle beraber bir dünya dili olmuş ve geriye binlerce eser bırakılmıştır. Evliya Çelebi'nin Seyâhatnâme'sinin dünyada bir eşi benzeri yoktur. Bâkî, Nef'î, Nedîm ve Şeyh Galib gibi büyük şairlerimiz bir cihan devleti olan Osmanlı Devleti'nde yetişmiştir. Türkiye Cumhuriyeti'nin yüzüncü yılına yaklaştığımız bugünlerde, dilimizin karşı karşıya kaldığı bütün tehlikelere rağmen Türkçe kendisine can verecek aydınlar yetiştirmeyi başarmaktadır. Bu sebeple Türkçenin geleceği için karamsar olmamızı gerektirecek bir durum yok.

BİLGECE:Dünyada konuşulan diller arasında Türkçenin yeri ve önemi konusunda neler söylemek istersiniz?

Başkan KAÇALIN:

Bugün Türkçe 300 milyonun üzerinde kişinin ana dilidir. Türkçe geçmişte olduğu gibi bugün de öğrenilmek istenen bir dildir. Yunus Emre Enstitüsü'nün şubelerinin gördüğü ilgi bunun en büyük ispatıdır. Dünyanın önde gelen üniversitelerinde Türk dili ve edebiyatı kürsüsü vardır. Türk Dil Kurumu tarafından düzenlenen toplantılara yabancı bilim adamlarının ilgisi de yine bu görüşümüzü desteklemektedir.

BİLGECE: Türk dilinin gelişmesini neler engellemektedir?

Başkan KAÇALIN:

Türkçenin gelişmesine menfi tesirleri iki yönden ele alabiliriz. İlk olarak yabancı dil ve kültürlerin tesirinden söz edecek olursak kendi dilimiz ve kültürümüzün bağımsızlığını kuvvetlendirmesek bozulma ve yozlaşma baş gösterir. Bunun için dışarıdan gelenler bir süzgeçten geçirilmeli ve öyle kabul edilmelidir. Bunu kısaca yabancı kelimelerin Türkçeleştirilmesi olarak da ifade edebiliriz. İkinci olarak ise bütün alanlarda yalnızca tüketen değil aynı zamanda üreten de olmalıyız. Eğer üretmeye başlarsak kendimize uygun, eğreti olmayan unsurlarla dilimizi ve kültürümüzü zenginleştiririz. Üretir ve de dünyaya sunarsak Türkçe sınırlarımızın ötesinde de gelişme imkânı bulur.

BİLGECE: Sayın Başkanım, Türkçe karşılığı varken yabancı olanı kullanma ve inadına bir yabancılaştırma var. Bu durum, işin işinden çıkılmaz bir hale geldi. Bizler ne yapmalıyız?

Başkan KAÇALIN:

Obez kişiyle ilgili tıp fakültesindeki ilgili bölüme gidip "İnsanlar neden obez?" diye sormuyoruz. Diyanet İşleri Başkanlığının görevi, sokağa çıkıp insanların İslamiyet'e çağırarak değildir. Ona vatandaşlar bir soru sorarsa görevlileri vasıtasıyla cevap verir. Bizim görevimizde ayındır. İhtiyaç duyacağı bilgiyi sözlüğü yayınlarak isteyenlere sunuyoruz. Neden Türkçe konuşmuyorlar? Onu biz bilmiyoruz.

BİLGECE: Neden yeni gelen yabancı kelimelere karşılık bulmakta geç kalınıyor?

Başkan KAÇALIN:

Biz karşılıkları buluyoruz, insanlar kullanmıyor. "Aprile" nin "çiçek açma" demek olduğunu anlatan kaliteli bir sözlüğün raflarda durmasıyla olmuyor; mevcudu anlamak, zihni geliştirmek önemli. Mesela "Çiçek ayında senin borcunu ödeyeceğim." desek "Ne diyorsun?" derler. Fotoshop (fotoşop) örneğinde olduğu gibi bir de kullanma sıklığı var.

Ne dediğini düşünmeye fırsatın kalmadan çok duyduğumuz için kullanmaya mecbur kalıyoruz. Fotoshopun anlamını öğrenmek istediğimiz zaman bizim eğitimcilerimiz vardır, onu sorarsınız, size söyleriz. Biz her şeyi bilemeyiz ama mutlaka sizi bilgilendiririz.

BİLGECE: Değerli Başkanım bir akademisyen olarak Türk dilinin öğretilmesi ve geliştirilmesi ile sosyal medyada kullanımına yönelik önerileriniz nelerdir? Türk Dil Kurumu olarak bu konu ile ilgili planlarınız nelerdir?



Başkan KAÇALIN:

Sosyal medya sadece haberleşmenin değil geçmişte farklı yollarla ve farklı mekânlarda icra edilen sohbet geleneğinin de yerini alan bir mecra hâline geliyor. Yüz yüze sohbette sadece kelimeler değil; o anki şaşkınlık, hayranlık gibi duygularla anlatılana inanıp inanmama gibi düşünceleri yansıtan vurgular, vücut diline ait kimi işaretler de yoğun olarak kullanılır. Bu bakımdan bu alanda sadece yazının yetmediğini görüyoruz. Buna bağlı olarak bu alana özgü kimi işaretlerin kimi ifadeleri karşılamak üzere türetildiğini görüyoruz. Bunların kullanılması bu alan için bir ölçüde hoş görülebilir ise de adlandırmaların çoğunun Batı kökenli olduğunu, okunuş ve yazılışlarının Türkçeye uygun olmadığını görüyoruz. Oysa bunlar için de "gülen yüz", "ağlayan yüz", "ifade", "yüz ifadesi" gibi güzel Türkçe karşılıklar kullanılabilir. Türkçe, bu tür kavramları adlandırabilecek işlevlikte ve zengin bir dildir. Çünkü bizde sohbet geleneği, sosyal medyanın ortaya çıkışından çok önceye dayanmaktadır. Sosyal medyadaki haberleşmenin ve sohbetin klavye ve tuşlar üzerinden yürütülmesi ise zaman mefhumunu gündeme getiriyor. Bu da konuşmanın hızına ve tadına erişmek için bazı kelimelerin kısaltılmasına, başka biçimlerde dile getirilmesine yol açıyor. İlk bakışta dilin geleceği açısından olumsuz sonuçlar doğurabileceği intibasını veren bu durumun daha ayrıntılı ve farklı açılardan incelenmesi gerektiğini düşünüyorum. Bu konuda peşin hükümlü olmamak, durumun göze ilk batan yanının yanı sıra her boyutunu hesaba katmak icap ediyor.

BİLGECE: Türkçemizi sevmek ve sevdirmek adına biz gençlere tavsiye edeceğiniz roman ve hikâye var mıdır?

Başkan KAÇALIN:

Biz yaşıyoruz tarihe gömülü değiliz ama öncelikle eski metinleri okumak lazım. Eninin güzelliğini eskideki sağlamlıkla örtüştürmek lazım. Ben seyahat yazılarını severim. Hikâyeleri severim. Mesela masallar ortak değerlerimizdir. Eflatun Cem Güney iyi bir masalcıdır. Masallarda Türkçemiz güzeldir.

Sözlük çalışmak lazım sadece roman okumak yetmez. Sözlüğü açacaksınız bakacaksınız. Tabii, tarifler zihninizde berrak olmalı, eşyaya bakışınız berrak olmalı. Ondan sonra sözlüğün size verdiği karşılıklarla kafanızda oluşan o dili "En güzel hangi yazar kullanıyor?", "Kimi okumalı?" onu anlayacaksınız zaten. Önce bir hafta sözlüğe bakarsın sonra sözlüğe bakmadan akar gider, okursun. Birike birike, sarmal ola ola eski kültürden gelen kelimeleri asla atamayız. Onlara da sözlüklerden ulaşırsınız. Siz "Hangi romanı tavsiye edersiniz?" dediğinizde ben size "Sözlük okuyun!" derim.

BİLGECE: Sayın Başkanım, üniversitelerde ders veriyor musunuz? Üniversiteye yeni başlayan öğrencilerle irtibat kurabiliyor musunuz, sizi anlayabiliyorlar mı?

Başkan KAÇALIN:

Marmara Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde Türkçe derslerine giriyorum. Öğrenciler beni anlıyor ancak biraz zaman geçmesi gerekiyor. Bu da kelime atma hastalığından kaynaklanıyor. Şu İtalyanca, şu Arapça, şu Fransızca at! Atarak olmaz alarak olur. Sen öğrenciye saygı gösteriyorsan öğrenci diyor ki: "Bu beni istismar etmiyor." Sizi dinliyor ve gelip öğreniyor. "Ben sizin gibi olmak istiyorum. Siz neler okuyorsunuz? Nerden öğreniyorsunuz bu bilgileri?" diyorlar. Siz de kitap ismi veriyorsunuz. Tavırlarınızla örnek oluyorsunuz. Mezun olunca da yanımıza geliyorlar. Sizin sorularınız da meraklarınız da önemlidir. Ben de şunu eklemek isterim. Bizim peygamberimizin mucizesi belagat yani dil. Dil bilmek, dil öğrenmek çok önemli. Türkçe ile idare ediyoruz, ikinci dil bilmiyoruz. Günümüz şartlarında kaç tane dil biliyorsanız o kadar kardasınız. Türkiye'de Vietnam Dili bilen yok. Çince ve Farsça bilen çok az. Herkes İngilizce biliyor. Dünyada 1 milyar kişi Çince, 500 milyon kişi Hintçe konuşuyor. Bunun içinde "Sen kaç kıratlıksın?" diye soruyorlar. Dil öğrenip değereceksin.

Son söz olarak şunları söyleyeyim. Taşköprülüzade'nin Mevzuatı'ı- Ulum'unu, Kınalızade Ali Çelebi'nin Ahlak-ı Alai'sini, Voltaire'i, Jean Jack Rousseau'yu bileceksin. Kâtip Çelebi 14.000 kitaba el sürmüş, bileceksin. Bu eserleri sana demezler. Dert, bunları unutturmuştur zaten. "Bunları unutsunlar bize köle olsunlar" istenir. Sen okuyacaksın bileceksin. Dilini yeniden ve yeniden keşfedeceksin.

BİLGECE: Değerli hocam dilimize verdiğiniz hizmetler için okuyucularımız adına teşekkürlerimizi sunar başanlı çalışmalarınızın devamını dileriz.

Başkan KAÇALIN:

Bizi sayfalarınıza konuk ettiğiniz için asıl ben teşekkür ediyor, bu güzel derginizin çok uzun soluklu olmasını diliyorum.

TÜRK DİLİ SOKAĞIMIZ





SARIKAMIŞIN ARDINDAN





SARIKAMIŞIN ARDINDAN

Bu tiyatroya katılmayı çok düşündüm çünkü oyuncular arasında hiç tanıdığım kimse yoktu. Derslerimden geri kalırım diye korkuyordum ama yine de katıldım çünkü gerçekten çok istiyordum bir tiyatrodan oynamayı. İyi ki de katılmışım. Yeni arkadaşlar edindim ve aslında derslerimden de çok geri kalmadım çünkü öğretmenlerimiz hep bizim iyiliğimiz için çabaladılar.

Bu tiyatroya çok emek verildi. Bu işin içinde olan herkes elinden geleni yaptı. Özellikle edebiyat hocalarımız, onlar gece gündüz çalıştılar hatta senaryoyu bile onlar yazdılar. Hayatlarındaki en değerli şeyleri olan çocuklarından bile fedakârlık ettiler. Tel tokamızdan tutun çoraplarımıza, arka fondaki resimlerden elimizdeki fenerlere her şeyde emekleri var. Müdürümüz Ünsal Çolak ve müdür yardımcımız Fatih Akkaya Hocalarımız da çok ilgililerdi sağ olsunlar. Her anlamda desteklerini hiç eksik etmediler. Müdür yardımcımız Numan Kaplan Hoca, o zaten hazırladığımız tiyatrodaki Ak saçlı rolüyle görev aldı. Sarıkamış şehitlerini anmak için yaptığımız bu hüzünlü tiyatroya ayrı bir hava kattı ve duygulu okuyuşuyla bizi sonunda ısındırdı. Bu kıymetli öğretmenlerimin hakkını ödeyemem. Ama bu emeklerine değecek bir eser ortaya çıktı. Biz bu tiyatrodaki yaşantılarımızı bizzat yaşadık ve yaşatmaya çalıştık. Rol arkadaşlarım oyunun o kadar içindelerdi ki doğaçlama replik bile oluşturdular. Duyguyu yansıtmak ve empati kurdurmak bizim temel gayemizdi ve amacımıza ulaştık. Profesyonel tiyatrolardan farksızdı. Ben kendi sahnemizi uzaktan izleyemediğim için nasıl olduğunu bilmiyorum, izleyen arkadaşlarım çok iyi olduğunu söylediler. Asker rolü oynayan arkadaşlarım gerçekten mükkemmeldi hatta annem bir hafta oyunumuzun etkisinden çıkamadı

Tabi ki provalarda, kuliste, otobüste eğlendik güldük. Sıkıldığım zamanlar da oldu ama ben hep sonucu düşündüm ve sonuç çok iyiydi. Emegi geçen herkese tekrar teşekkür ederim. Bu arada ortamı şimdiden özledim.

Nisa AKDAĞ 9-C



KANSERİ 10 SANİYEDE TEŞHİS EDEN KALEM GELİŞTİRİLDİ



Kalem, kanserli olduğu tespit edilen dokuyla temas ettiriliyor ve dokunun üzerine bir damla su bırakıyor. Doku içerisindeki kimyasallar damlacık içine nüfuz ediyor ve su damlası kalemle emilerek inceleniyor.

Kalem, saniyede binlerce kimyasalın kütlesini ölçebiliyor ve doktorlara dokunun sağlıklı olup olmadığıyla ilgili bilgi veren bir kimyasal iz üretiyor.

Cihazın, kanserli doku ve normal doku arasındaki sınırı bulmakta zorlanan doktorlar için büyük kolaylık olacağı düşünülüyor.

Bu cihaz şu ana kadar 253 örnek doku üzerinde test edildi. Bilim insanlarının hedefi, cihaz en kesin sonuçları sağlayana kadar testlere devam etmek.

Kalem hali hazırda bir buçuk milimetrelilik bir doku parçasını analiz edebiliyor.

Kendi maliyeti düşük olsa da kalemin en büyük dezavantajı, dokudan su damlasıyla çekilen kimyasalların incelendiği spektrometre cihazının pahalı olması.

ÜÇÜNCÜ BOYUTUN ÖTESİ: TETRAKÜP

Boyut kavramını fizikçiler ve matematikçilerden sıkça işitiriz. Bizim uzayımız ve nesnelere 3 boyutludur. En, boy ve derinlik içerir. Fakat, bu bizim 'algılayabildiğimiz', içinde yer aldığımız boyuttur. Görsel zekamız ve beynimiz 3 boyuta göre şekillenmiştir. Dördüncü boyutu "henüz" algılayamıyoruz bulunmuyor.

Bugünkü fizik bilgimize göre, dördüncü boyut olarak aslında hepimizin bildiği, Einstein'ın teoremleriyle daha da önem kazanan 'zaman' ele alınıyor. Yani, üç fiziksel boyut ve zaman boyutu içinde varlığımızı sürdürüyoruz.

Zaman boyutu haricindeki dördüncü "fiziksel" boyutun ilk defa 1888 yılında Charles Howard Hinton tarafından türetildiğine inanılıyor. Bilim insanları bu dört boyutlu yapıya tetraküp ismini vermişler ve bizim görsel biçimde algılayacağımız boyuta getirmeye çalışmışlar.

Resimlere bakıldığında sanki 2 küp birbirinin içinden geçiyormuş gibi algılanabilir. Fakat gördüğümüz kare yüzeyler 4 boyutlu bir evrende gerçekte eğilip, uzayıp, kısalıyor. Buradaki küçülme ve deformasyon, bu dört boyutu bizim üç boyutlu dünyamızda görselleştirebilme amaçlı yapılmış mecburi bir şey. Biraz daha dikkatli incelediğinizde 4. Boyutu fark edebilirsiniz. Eğer fark edemediyse önemli değil çünkü insan beyni bunun için tasarlanmadı. Burada işin içine biraz soyutluk ve perspektif giriyor.



İTALYA'DA BİR AİLE ACIYI HİSSETMİYOR

Bilim insanları acıyı çok az hisseden bir aile üzerinde yaptıkları çalışmalar sonucunda genetik kökenlerini ortaya çıkardı. Bu genin keşfi ile yeni ağrı kesici ilaçların geliştirilmesi planlanıyor.

Etkilenen aile üyeleri arasında 78 yaşındaki bir kadın, iki orta yaşlı kızı ve onların üç çocuğu bulunmakta. Aile üyelerinin hepsi, çoğumuzun aksine acıyı hissetmemekte ve ne zaman yaralı olduklarını fark etmemektedir. Değerlendirildiklerinde, aile üyelerinin kollarında ve bacaklarında kendilerinin farkında olmadığı kemik kırıkları tespit edildi.

Marsili ailesini inceleyen bilim insanlarından Londra Üniversitesinde görevli olan Doktor James Cox, 'Bazen acı hissediyorlar ancak birkaç saniye sonra bu his tamamen kayboluyor. Örnek olarak kızları Letizia kayak yaparken omzunu kırmış ancak fark etmemiş bile... Bütün gün kayak yapmaya devam edip evine kadar araba kullanmış. Omzunda kırık olduğunu ancak ertesi gün doktor kontrolüne gittiğinde öğrenmiş.' dedi.

Cox, aile üyelerinin acıyı hissetmeme sebebinin mutasyona uğramış "ZFHX2" isimli bir gen olduğunu keşfetti.

3D YAZICILAR İLE YUMURTA HÜCRESİ ÜRETİLEBİLECEK

Kanser tedavisi görmüş ve yumurtalıkları hasara uğramış, çocuk sahibi olmak isteyen genç kadınlar için gebelik umutları arttı. Çalışmayı sürdüren bilim insanları; bu yöntemin geliştirilerek ileride insanlar üzerinde de uygulanabileceğini ve doğuştan yumurtalıkları olmayan veya tedaviler sonrası dokuları hasara uğrayan hastaların kurtarıcısı olacağını söylüyor.

Cerrahi yöntemle yumurtalığı alınmış olan farelerde yapılan testlerde, implantların bir hafta içinde kan dolaşımına katıldığı ve jelatin yapı içerisinde, üretilmiş olan yumurtaların gözeneklerden salıverildiği gösterildi. Böylelikle kanser tedavisi sırasında üreme sistemleri zarar görmüş olan genç kadınlarda yapay yumurta üretimi konusunda bir adım daha atılmış oldu.

Olgunlaşmamış yumurta hücreleri içeren küçük ve sıvı tutan foliküllerle doldurulan, jelatinlerden yapılmış iskeletleri 3D teknolojisi ile basarak sentetik yumurta üretiliyor. Cerrahi yöntemle yumurtalığı alınmış olan kısır farelerde yapılan testlerde implantların bir hafta içinde kan dolaşımına katıldığı gözlemlendi. 3D yazıcı ile üretilen yumurtalık implantları aracılığıyla doğurganlığı sağlanan infertil farelerin sağlıklı yavru fareler doğurdıkları gösterildi.



ROBOT SOPHIA

Robot Sophia, robot Sophia, 2015 yılının nisan ayında ilk kez etkinleştirildi.

62'den fazla yüz hareketiyle duyguları taklit edebilen Sophia'nın cildi, silikondan yapıldı. Gözlerinde bulunan ve bilgisayar algoritmalarıyla uyumlu çalışan kameralar sayesinde Sophia, karşısındaki yüzleri izleyebiliyor ve göz kontağı kurarak kişileri tanıyabiliyor, konuşabiliyor ve muhabbet edebiliyor. Hanson, "Bu robotları, sağlık bakımı, terapi, eğitim ve hizmet uygulamalarında insanlara yardımcı ve arkadaş olması için tasarlıyoruz" diye konuştu.

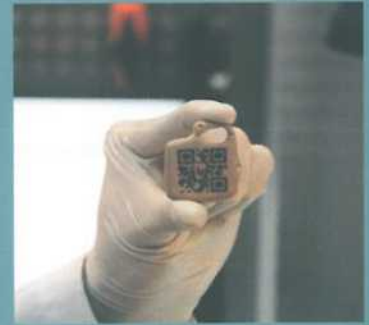
Yaşlılara ve ziyaretçilere parklarda yardım etmesi için tasarlanan 'Sophia'ya Suudi Arabistan tarafından vatandaşlık verilmişti.

Sophia, "İnsanların kan bağı olmayan kişilerle de aynı duyguları ve ilişkileri paylaşacakları insanlar bulmasının harika olduğunu düşünüyorum. Eğer bir aileniz varsa şanslısınız. Değilse de bir taneyi hak ediyorsunuz. Bence bu hem robotlar, hem de insanlar için geçerli" diye konuştu.

BEYİN PİLİ

Gaziantep'te Türk bilim insanlarından oluşan 25 kişilik bir ekip, epilepsi ataklarını büyük ölçüde azaltan, bazı hastalarda ise tamamen yok ettiği belirtilen şarj edilebilir beyin pili geliştirdi.

Aralarında bilim insanları, doktor, mühendis ve yazılım uzmanlarının bulunduğu ekip, 3 yıllık araştırma ve çalışma ardından Türkiye'de ilk defa tamamen milli beyin pilini üretmeyi başardı. Son yıllarda artış gösteren epilepsi hastalığının tedavisi için kullanılan Epistop ismi verilen cihaz, hastaların yüzde 30'unda kesin sonuç veriyor. 6 milyon dolarlık Ar-Ge çalışmasıyla üretilen cihaz, dünyada sadece ABD tarafından üretilen benzerine oranla daha gelişmiş özelliklere sahip. İlaça karşı dirençli olan epilepsi ataklarını engelleyen ve beyine belli dozda elektrik akımı yollayan Epistop, hastanın göğüs kafesinin üzerindeki derinin altına takılıyor ve beyine giden sinirlere kablolar bağlanıyor. Hastalığın şiddetine göre frekans ayarlaması da yapılabilen cihaz, yeniden çıkarılmadan 6 ayda bir deri üzerinden şarj ediliyor. Yine teknolojik gelişmelere bağlı olarak deri üzerinden programlama da yapılabilen cihazın ömrü ise 250 yıl.





Aziz Sancar

Aziz Sancar 1946 yılında Mardin'in Savur ilçesinde doğdu. İlk ve orta öğrenimini Savur ve Mardin'de tamamladı. Ardından İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde eğitimini tamamladı.

Savur'da iki yıl doktor olarak çalıştıktan sonra, Teksas Üniversitesi'nde doktorasını, Moleküler Biyoloji dalında, DNA onarımı üzerinde yaptı. Yale Üniversitesi'nde yine DNA onarımı dalında doçentlik tezini tamamladı.

1982 yılında UNC Chapel Hill'de Biyokimya ve Biyofizik alanlarında çalıştı. Burada DNA onarımı, hücre dizilimi, kanser tedavisi ve Biyolojik saat üzerinde çalıştı. 288 makale ve 33 kitap yayınladı.

1997 yılından beri Amerika Birleşik Devletleri Kuzey Karolina Üniversitesi, Chapel Hill'de Biyokimya ve Biyofizik Bölümü'nde Sarah Graham Kenan Profesörü olarak görev yapmaktadır. ABD Ulusal Bilimler Akademisi'ne seçilen ilk ABD'li Türk olarak tanınır.

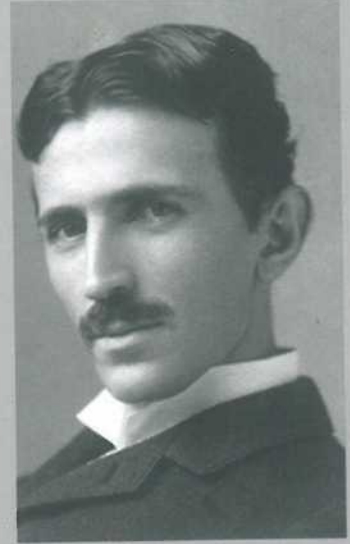
Hücrelerin hasar gören DNA'ları nasıl onardığını ve genetik bilgisini koruduğunu haritalandıran araştırmaları sayesinde 2015 Nobel Kimya Ödülü'nü kazanmıştır.

ABD'de Ulusal Bilimler Akademisi ve Amerikan Sanat ve Bilimler Akademisi, Türk Bilimler Akademisi üyesidir. Vehbi Koç Vakfı'nda 2007 yılında ödül aldı. Chapel Hill'de eşi Gwen Sancar ile yaşıyor. Aziz ve Gwen Sancar, Carolina'daki Türk Evi'nin kurucuları arasında.

Aziz Sancar'ın geliştirip ismini koyduğu "maxicell" tekniği ile buluşunu yapıp ismini koyduğu "excinuclease/excision nuclease" enzimi terimleri Oxford Biyokimya ve Moleküler Biyoloji Sözlüğü'ne girmiştir.

Nikola Tesla

10 Temmuz 1856, fırtına sırasında günümüzde ki Hırvatistan'da dünyaya geldi. Tesla, hiçbir zaman hayallerinden ve fikirlerinden ayrılmamış, tüm zorlukları aşmış, sürekli okuyarak kendisini her zaman geliştirmiştir.



Babası inançlarına bağlı sade bir yaşam süren bir papazdı. Annesinin ise okuma yazması yoktu, ancak etrafında küçük ev aletleri tasarlayan mucit olarak tanınıyordu.

Babası Tesla'nın iyi bir papaz olmasını istiyordu. Ancak annesi buna şiddetle karşı çıkıyordu. Nikola Tesla annesinin gözünde bir dâhiydi ve yeteneklerini ilk fark eden de annesi olmuştu.

Nikola'dan yedi yaş büyük olan Daniel, on iki yaşında geçirdiği bir kaza sonucunda öldü. Tesla'nın otobiyografisine göre, Daniel, bir ahbablarının hediye ettiği Arap atının sebep olduğu yaralar nedeniyle ölmüştü. Diğer bir iddiaya göre ise, ağabeyi yarı bilinçsiz yerde yatarken Nikola'yı kendisini merdivenlerden aşağı itmekle suçlamıştı.

Bilime olan takıntısı ve biraz asosyal kişilik nedeni ile 3.sınıfta iken okulu bıraktı. Daha sonra ailesinden ayrılp bir otomobil fabrikasında çalışmaya başladı.

Bir dönem geçirdiği ekonomik ve sosyal sıkıntıların ardından Prag da Charles Ferdinand üniversitesine başladı. Babasının ölümü ile okulu bıraktı. Paris'te bir telefon şirketinde çalışmaya başladı.

Bu dönemde doğru akım ve dinamolar üzerine epeyce bilgi edindi. Bu firmada döner makinelerini korumak için regülatör (düzenleyici) benzeri kontrol cihazları icadı yaptı.

Diğer bilim adamları çok zengin iken Tesla ise her zaman maddi sıkıntılar çekti ve kazandığı her kuruşu laboratuvara yatırdı. Hayatı 7 Ocak 1943'te New York'ta (86 yaşında) beş parasız bir şekilde otel odasında son buldu.

KARARSIZIM

Bir oraya bir buraya bakıyor, uğraşacak ve üstüne düşünülecek bir şey bulamadıkça yazmak, daha çok yazmak istiyordum. Odamın dağınıklığı beni bunaltıyor, düzenli olsun istiyorum fakat düzenlemeye üşeniyordum. Masamın üstünde her renk var, bunu da istemiyordum. Lakin içeri annem girse, kızım sen çık da odayı bir toparlayayım dese, onu da istemezdim ya...

Odamın dağınıklığı artık gözüme batmıyor. Şimdi duvardaki saate takıldı gözüm, yamuktu veyahut biri onu üzmüş o da büzülmüştü. "Neyse." diyorum içimden, "Neyse...". Belki de ilham perim benim bu düşüncelerimi duyup kaçmasın istiyordumdur. O da odamda bir şeye takıldı herhalde, sesi çıkmıyordu hiç.

Bugün o kadar yorgunum ki, adeta bir hafta boyunca bir insanın üstünden çıkarılmayan, çıkarıldıktan sonra da dolabın en dar köşesine sıkıştırılıp orada unutulmuş tişört gibiyim. Yine de yazmak istiyordum, aklıma ödevlerim, dağınık odam, yarım bıraktığım geldikçe "Durmaliyim." diye düşünüyor fakat durmak istemiyordum. Belki rahatlatıyordu beni yazmak, belki de...

"Bir dışarı çıksam, yıldızları izlesem, uzansam." diyor, dışarının kapkaranlık olduğu aklıma gelince bu düşüncemi bastırıyordum. Kendimi küçücük bir odaya hapsolmuş gibi hissediyordum.

Yazmaktan elim ağrıdığı anda, kalemi bırakıyor, bir yudum su içip sonra yeniden kalemi elime alıyordum. Yazmak susatıyordu beni, aslında yazmak da değil, yazarken sesli düşünmek susatıyordu. Aklıma, hafta sonu tatilinin son günü olduğu geldi bir ara, fark etmedim, dalmış gitmişim. Kendime geldiğimde, kalemi bırakmış, birikmiş ödevlerime bakıyordum. Ödevler... Zor geliyor insana, canı istemiyor fakat yapmak zorunda olduğunun farkında, çünkü biliyor ki yapmasa uyuyamayacak, içi rahat etmeyecek.

Keşke hayatım boyunca hep vurdumduymaz biri olsaydım diye düşünmekten kendimi alamıyorum. Her şeyi kafaya takmaktan bıkmış olmanın getirdiği bir istek bu. Yalnız, dünyaya bir daha gelsem yine de her şeyi kafaya takan biri olurum ya... Şimdi yazmayı bırakıp, ödev yapmaya mı başlamalı. Kararsızım.

Aleyna AKÇA 9-A

O VE BEN

Her gün bakarsın da kaçırır gözlerini senden,
Herkes güldüğü gibi güler ya hani sana,
Tam bir ışık yakaladığın anda,
Başkasının yanında yakalarsın ya,
Sonunda açılmaya cesaret bulduğunda
Ellerinin başka ellerde olduğunu görürsün ya.

Sen, onu görmek için dakikalarını saydığında,
Neden o başkaları için sayar ki dakikaları?
Nefret etmeye çalışıp edemezsin ya,
Onu görünce yumuşayıverirsin?
Neden her şeyin ziftini yaşadığın bir dünya ki.
Ne kadar kızsın da onu mutlu etmek okşar yüreğini,
Onunla muhabbet, mutlu eder gönlümü.
Sen onun içini rahatlatmaya çalışırken aslında,
Kendi sorunlarınla boğuluyorsun, ama olsun.
Sen mutluluğu hiç hak etmedin,
Ama o mutlu olsun,

A.Â.Ş

(Ahmet Arif Şener) 9/C

YANAK ÇUKURU

Bir kitapta altını çizdiğim bir cümle,
Hatırlatıyorsa seni bana.
Boş bir tavana bakarken bile,
Görebiliyorsam gülümsemeni.
Sevmiyorum dedikçe daha çok seviyorsam
seni aslında,
Sebebi gamzelerin.

Yarım kalıyorsa şiirler eğer,
Her aynaya bakışımda,
Karşımda kendimi bulamıyorsam eğer,
Her düşüşümde,
Sen diye ağlıyorsam hala,
Sebebi gamzelerin.

Tüm şiirleri sana yazıyorsam hala,
Bir çift güzel kahverengi göze,
Gökyüzümü sıgdırdıysam eğer,
Bir menekşe kokusuna,
Seni arıyorsam hala,
Sebebi sadece sensin...

İpek ACAR 9/E



AZ BİLİNEN İLGİNÇ BİLGİLER

Bilim insanları fıstık ezmesinden elmas yapmayı başardılar.

Ananas meyve değil sebzedir çünkü tarlada yetişir.

ABD'de hastanelerden çok McDonald's mağazası vardır.

Parmaklarınızı şıklattığınızda çıkan ses parmaklarınızdan değirtorta parmağınızın elinize çarpması ile oluşur.

Yerçekimsiz ortamda mum alevi küre şeklinde olur.

Rusya'nın yüz ölçümü Plüton'un yüz ölçümünden büyüktür.

Kaju olarak bildiğimiz çerez aslında kaju meyvesinin sapıdır

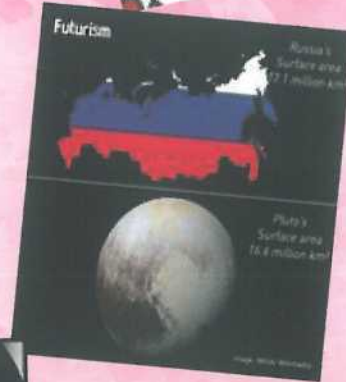
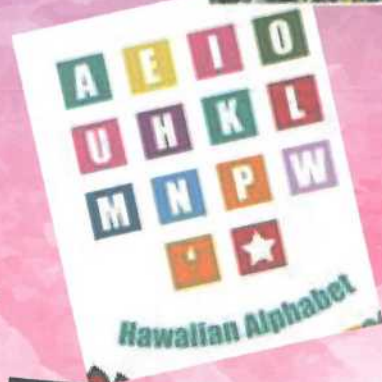
Hawaii alfabesinde sadece 12 harf bulunmaktadır.

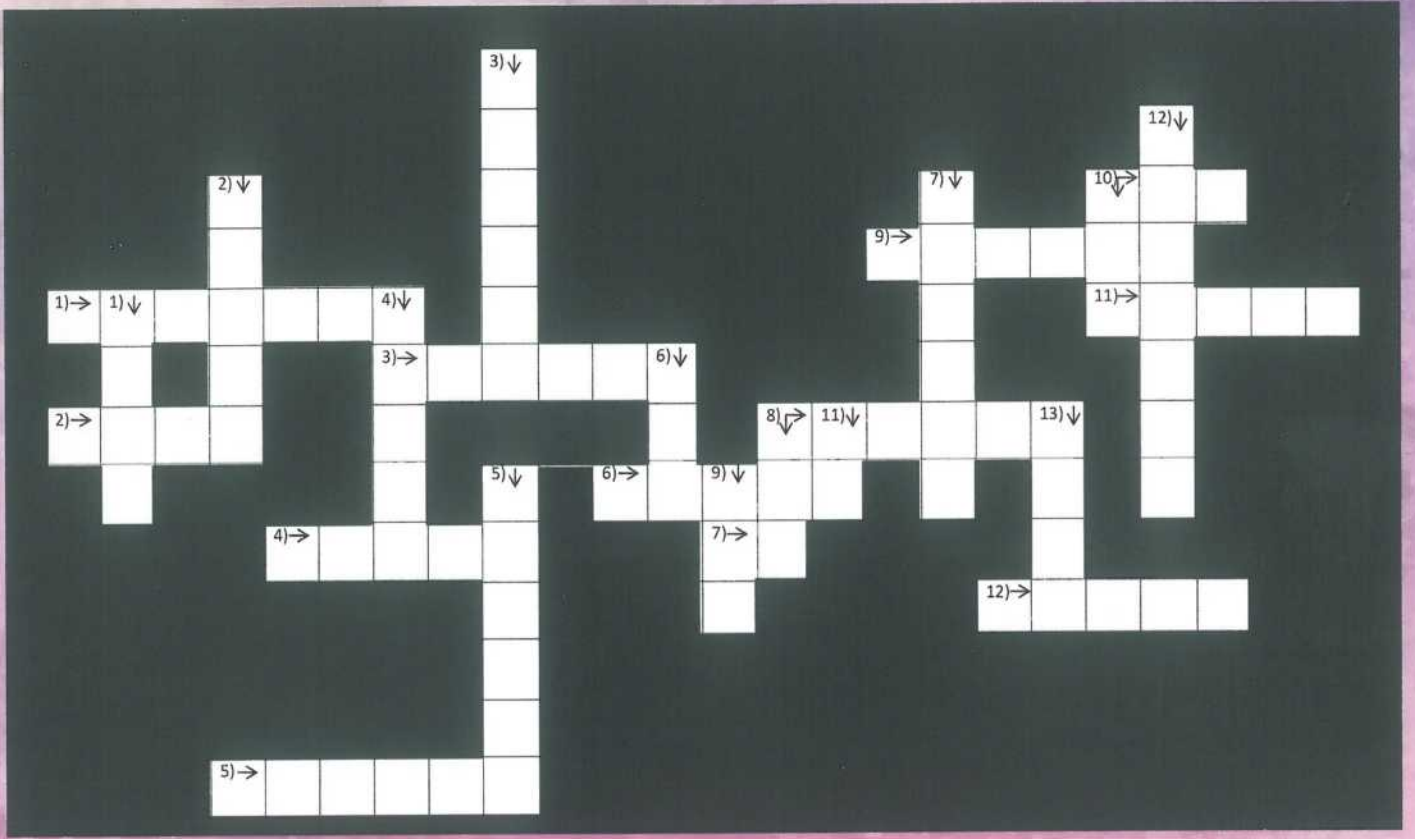
Monako'nun ulusal orkestrası ordusundan daha geniş bir kadroya sahiptir

Virginia Woolf kitaplarının çoğunu ayakta yazmıştır.

Pablo Picasso, parasızlık çektiği gençlik günlerinde yaptığı resimleri yakarak ısırırdı.

Taklitçi ahtapot isimli ahtapot, sadece renk değiştirmekle kalmıyor, aynı zamanda dil balığı, aslan balığı ve deniz yılanı gibi hayvanların şekline de bürünebiliyor.





YUKARIDAN AŞAĞIYA

- 1) Kargaşa:
- 2) Deneme:
- 3) Ezgi:
- 4) Bir kimseye göre çocuğunun çocuğu:
- 5) El ilanı:
- 6) ABD'de profesyonel basketbol ligi:
- 7) Canlı organizmalarda görülen zehir:
- 8) Finlandiya halkından olan kimse:
- 9) Japonya'nın para birimi:
- 10) İçinde hiçbir katkı ögesi bulunmayan, katkısız:
- 11) Mağara:
- 12) Eş anlamlı:
- 13) Abide:

SOLDAN SAĞA

- 1) Cambaz:
- 2) Denizcilikte yelkenleri açtırmak için verilen komut:
- 3) Analitik düzlemde (0,0) noktası:
- 4) En tiz erkek sesi:
- 5) Eş basınç:
- 6) Atama:
- 7) Genişlik:
- 8) Cankurtaran Sandalı:
- 9) Eksik:
- 10) Atmosferin aşağı katmanlarındaki buhardan ya da küçük su taneciklerinden oluşmuş olan bulutların alçalarak yeryüzüne inmesiyle oluşan duman:
- 11) Taşıl:
- 12) Yakın yerler, çevre:

İnsan, evreni sorgulamayı sever.(sevmeyi de sever yaratılma gayesinin bu olduğunun bilinciyle) Evreni ve bir toz zerresi kadar bile olmadığı evrendeki yerini. Büyük işlerin büyük adamı olduğu zannıyla bir imza atma peşindedir hayat serüveninin altına.

Serüven dediysem her insan serüven romanı yaşamaz. Yaşadıklarını daha doğrusu yaşarken hayatının yazısını yazar ama bu her zaman roman olmaz. Bir makale, şiir, roman, kısa hikâye veya kendi icadı bir yazı türüdür yaşadığı ve yazdığı ve belirlediği anlatım yoluyla insanlara ulaşmaya çalıştığı.

Makale gibi yaşar bazıları. Ciddi; kuralı, ispata yatkın, Vakur duruşları insanları korkutur. Onlar, hep ispat etme; bir tezi savunma peşindedir. Duygusalığa asla yer yoktur. Ve makale gibi yaşayanlar elbet yorulur.

Hikâyesini yaşayanlar da vardır. Kısa anlatımları, yaşayışlarıyla uzun anlamlar sunarlar bize. Gerçekçi ve akla uygun. Merak uyandırıcı ve çabuk biten. Çok ümitleri vardır ve çokça anlatacakları. Ama ya kendileri uzun uzun anlatmaya erinmişlerdir hayatlarını ya da vakitleri bitmiştir. Onlara göre kısa yoldan anlatmak yeterlidir.

Hikâye de neymiş, ben anlatsam roman olur der kimileri. Bilmez ki zaten yaşarken romanını da yazmaktadır. Girift olaylar, karakterler, tipler, tasvirler. Sürükleyiciliğini kaybederse hayatı, macera romanından psikolojik romana geçiş yapacaktır. Romanını yaşamış olanların, çokça yaşamış olmaları; çokça anlatım yapmalarına, roman yazabilmelerine imkân sunacaktır. Hayatlarının çeşitli dönemlerinde, çeşitli roman türlerine geçiş yapacaklardır ancak yine de hayatları roman tadında kalacaktır.

"Ben bir deneyeyim" diyerek yaşayanların sevdiği tür denemedir. Onların hayatlarında bir iddia ve ispat yoktur. Denerler onlar, mesleklerini, evliliği, anne baba olmayı... Çabuk vazgeçerler denemelerinde. Zorlamazlar bir adım sonrasını... Kabul ettirmek değil; olasılık sunmaktır amaçları.

İnsan fıkra gibi yaşamamalıdır. Hani şu güncel konular üzerine yazılanlar var ya onlardan olmamalıdır. Kimsenin hayatında yer edinmeden, iz bırakmadan yaşarlar onlar. Fıkranın sadece günceli takip etmesinin gölgesinde kalırlar. Bence fıkra olunmamalıdır.

Benim en sevdiğim 'şiir gibi' yaşayanlardır. Hayata pek çok pencereden, bambaşka bakarlara ve öyle yazarlar. Başka insanlar için sıradan olan şeyler onlara, evrenin sırrını çözmek, kendilerini keşfetmek için fırsattır. Su ile ağlar, bulutla gülümserler. Görerek izleyerek, anlayarak, özümseyerek yaşarlar. Böylece de, hep bir ana duyguya ulaşırlar. Bu ana duygular, hem kendi kalbi yolculuklarına hem de başkalarının kalbi yolculuklarına rehber olur. Onları anlamak bazen zordur ama ince kalplerini kazanırsanız, anlamak ve anlaşmak kolaylaşacaktır.

Yaşarken makale, hikâye, fıkra, roman veya şiir yazarlar... İşte bunlardan biri sizsiniz. İnsanı ve tüm evreni severek yaşar ve yazarsanız, mutlaka sevilirsiniz.

Elbette bu hâlimden o yârin haberi var

Kalpten kalbe yol vardır

III. Murat

Banu Akkaya TDE Öğretmeni



Sevgili Bilgece okuyucuları,

Hepiniz iyisinizdir umarım. İdare eder diyorsanız da, olur öyle arada kafanıza takmayın. Hayat inişli çıkışlıdır derler, babaanneniz gibi konuşmak istemem, ama hayat böyledir.

Bu okul yılı da böyleydi. İnişli çıkışlı, heyecanlı, üzüntü verici ve mutluluktan havalara uçuran anıları peşe sıralayan güzel bir yıldır. Beraber güldük, beraber ağladık. Gerek okul maçlarındaki birlik beraberlik ruhumuz, gerek öğretmenlerimiz ve idaremiz önderliğinde kazandığımız büyük başarılar, yarışmalardaki başarılarımız, turnuvalarımız... ŞOYAL bu yıl da aktif, sosyal, eğlenceli, başarılı, bir okul oldu. Birlikte geçirdiğimiz bu günlerde saygı ve sevgiyle birbirimize bağlandık. Güneş her gün biraz daha aydınlattı yarınlarmızı. Çalıştık, çok çalıştık! Emeğimizin karşılığını almak için, geleceğimiz için, bugünümüz için gerçekten çok çalıştık. İnanıyorum ki karşılığını aldık da.

Benden önceki başkanımız da bir dönem boyunca okulumuz için her alanda büyük çalışmalara imza attı. Komitesiyle birlikte ilk dönem yakaladığı bu sosyallik, başarı ve aktifliği, komitemle birlikte devam ettirmeye, daha ilerilere taşımaya çalıştık. Gerek okul idaremizin sıcakkanlılığı, gerekse öğretmenlerimizin bizleri güzel huylarla yetiştirmesi ŞOYAL' i ŞOYAL yapanlar unsurlardandır. Böyle güzel bir okulun okul öğrenci meclisi başkanı olduğum için çok şanslıyım ve gurur duyuyorum. Her alanda okulumuzun hep daha ileriye ve daha iyiye gideceğinden şüphem yok. Bizden sonra gelecek olan komitenin de böyle devam ettirmesini, okulumuzu en güzel şekilde temsil etmesini umuyorum. Bizde olan bu güç ve azim, hedeflerimizin peşinden gitmeye yetecektir.

Sağlıcakla kalın...

Berna Özdemir/ ŞOYAL Okul Başkanı



VİRGÜL

Zekeriya'nın kahvesinde Asım (Bezirci) ve Doğan (Hızlan) ile oturmuş "A" dergisini yeniden canlandırmayı konuşuyorduk. Parasızlık. "Eğer herkes onar lira verirse bu iş olur." dedi Doğan. Hemfikirdik ancak meteliğe kurşun atmaktayız.

O sıra Sezai (Karakoç) girdi içeri. Cemal (Süreya) ile buluşacakmış. Masaya geldi. Fikrimizi destekledi. Hatta Edip'in (Cansever) bize aylık 25 lira destek olabileceğini de ifade etti. Bir mutluluk meltemi yaladı hepimizin yüzünü.

Fahrettin'in (Cüretlibatur – bilinen adı Cüneyt Arkın) sesiyle irkildik.

- Yav arkadaşlar, bir öykü yazdım, dinlesenize.

Anlattığı öykü beni Kitapçı Arif Amca'nın dükkanına götürdü. Arif Amca, babamın arkadaşı. Beni kitapla tanıştıran ve hayatım boyunca da bu tanışıklığımın büyük bir aşka dönüşmesini sağlayacak babamın. Halim selim amma sevdiği kadın ile evlenmek için ailesini bile karşısına alacak kadar cesaretli bir adam.

İpekçi Tahsin Efendi ile ortak kumaş üretirlerdi. Allaben dokuması. Allaben, koca bir çay. Antep'i, Sen nehrinin Paris'i böldüğü gibi ikiye ayıran bir çay.

Ve Antep'i dış dünyaya bağlayan tren. O da Narlı'dan kalkmakta Annemin memleketi Eskişehir'e ve canım İstanbul'a gidişimizin, oralardan gelen haberleri alışımızın yegâne yeri. Narlı'ya gidişimiz tam bir piknik havasında olurdu. Oradan kalkan katar ile de İstanbul'a kadar uzanan yolculuğumuz ritüellerle doluydu. Eskişehir'de sahleple ve simit, Ereğli'de dondurma, Sapanca'da elma; dönüşte de Başpınar'da kebab yemeden olmaz. Bu seyahatlerin ve hayatımızın bir başka vazgeçilmez Bico. Bico bir kedi. Öyle sıradan değil. Allaben kedisi. Soğanlı fasulye piyazı ve künefe yer.

Allaben; yaşamımıza ve Antep'imize bir virgül koyan, o virgülle hayatımıza anlam katan.

"Mor bir kalem gelecek siz hepiniz uyurken,

Düşmanlar öldü diye mışıl mışıl uyurken,

Bir denizi kümesin duvarına çizecek,

Ben boş olunca defterler üzülecek,

Öğretmenime kızdım, kışkırsın seni nokta,

Sana nişan takmadım, ama gücenme virgül,

Çünkü bu şiirim virgülle bitecek,"

Evet büyük usta,

Yaşamımıza bir virgül koydun, anlam kazandırdın ona.
Nur içinde yat, Ükü TAMER.

S. Uğur KAPTAN

TDE Öğretmeni

Acılarım, sevinçlerimi, gözyaşlarımı koydum önüme. İnsanın ne çok penceresi varmış içinde. Her biri başka bir tarafa bakıyor. İçimi ısıtan güneş, yüreğime vuran yağmur damlaları diğer pencerede çığlık atan insanlar ve diğerinde sivrisinek vızıltıları. İnsanı ne öldürür? En sevdiğileri veya en güvendikleri mi? Peki bu çabaladıkça daha da batmam. Batakılıkta mıym sizce de? Bilmiyorum...

Cam parçalarıyla doluyum. Ruhuma yağlı organı geçirmişler. Bedenim değil de ruhum boğulmakta. Kaybetmek ne kadar yaralar veyahut kazanmak ne kadar iyileştirir hastalanmış ruhları?... Hangi ilaç fayda eder? Bilmiyorum. Hiçbir şey bilmiyorum. Nefes aldıkça boğulur mu insan? Küçükken yel değirmenlerine savaş açardım, şimdi kolumu kaldıracak mecalim yok. İçimdeki Don Kişot utanmalı bu yaptığından. Yorgunluklarım damla damla birikiyor bardağımda. Yüreğim ağırlı, ağır... Üstünü örtmüşüm kelimelerimin ve onları tozlanmaya mahkum etmişim. Size tozlu silik kelimelerle yazı yazmak gelmiyor içimden ama ne yapalım efendiler?

Tütsüler yaktım, çaylar demledim, kendimce meditations yaptım. Bütün kurşunları sıktım her bir pencereye. Yalnız tek bir kurşunum kaldı. Beni hayata sıkıca bağlayan... Adı umut soyadı zaten yok. Hiç umudun soyadı olur mu? Güldürmeyin beni. Elinde her zaman bir kurşun kalmalı insanın. Umut olur, direnç olur, sevdâ olur, anne olur, baba olur. Bu kurşunlar insan öldürmüyor. Efendiler! Zalim olmayın. Boğmayın birbirinizi. Sevin, sevin, sarılın. İnsan olamıyorsanız kuş olun, balık olun, ağaç olun, kitap olun. İnsan olmak zor iş doğrusu. İnsan kalabilmekte emek ister. Yeterince sermayeniz var mı?

Beni anlamıyorlar, seni de anlamayacaklar bizi hiç anlamayacaklar. Boş verdim. Cebimde tek kalan kurşunla gökkuşağını izleyeceğim. İzlerinizi sevin acılarınızla barışın en önemlisi de affedin. Ben yapamadım sizler yapın. Şimdi ben gidiyorum. Tütsüm ve çayımın deli köşemde oturup bekleyeceğim. Biraz üşütmüşüm malumunuz. Pencereleler açık kalmış içimde.

'Gerçekliğe Fizan kadar uzak,

Rasyonel kediler kadar yakın.

Ben hiçbir şey anlamadım.'

(Muhsin ÜNLÜ)

Julide TUĞRUL

12-H



Bir metro istasyonundayım. Çok kullanılmış suluboya paleti gibi çatlak, yorgun halim. Güneş batıyor yine uzaktan, tüm umutlarımı önce pembeye, sonra lilaya boyuyor. Bunu gören ben yine dalıp gidiyorum. Kulaklarımda bir müzik, başlıyorum düşünmeye. "Bir bakalım bugün elimizde ne varmış..." Önce bir la, sonra bir fa çalınıyor kulaklarıma. Notalar arttıkça renkler de artıyor. Bir kalem, bir de defter olacaktır ya işte tam şu anda elimde! Hisler dayanılmaz, çizmem şart.

Ben tam boğulacakken renklerin, şanlı notaların arasında, bu soylu seslerin arasından tiz, cüretkar bir ses çıkıp geldi. İki yakamdan tuttu, salladı beni. Yüzüme tükürükler saçarak kendime gelmemi söyledi. Son bir tiz çılgınlıkla paslı demir kokusu doldurdu ciğerlerimi. Metro gelmiş, renklerim, soylu notalarım, hepsi beni terk etmişti. Bindim metroya, geçtim en köşedeki puslu duvara. Yaslandım. Tavana baktım. Beni izleyen gözleri bulmaya çalıştım. Bir tane buldum. Bir tane daha diye geçirdim içimden. Bu, canlılıktan yoksun cam gözlerin; izlemekten asla bıkmayacakları kesindi. Bakışlarımı başka yere çevirdim. Çantamdan kitabımı çıkardım, başladım okumaya.

Bir iki durak sonra bir silüet ilişti yanıma. Göz ucuyla baktım ama yetinemedim, biraz daha uzun, dikkatlice baktım. Saçları kuzgun siyahı, soluk benizli, keskin yüz hatları olan, gri-mavi gözlü çok güzel bir kızdı. Resim çizenler bilir; güzel ve estetik şeylerin etkisi her zaman çok özeldir. Ben tam bu güzel kıza resim defterime nasıl uyarlayacağımı düşünürken bir şey fark ettim. Minik bir yaş. Şimdi daha dikkatli bakıyordum kızın yüzüne. Ve şimdi gerçekten görebiliyordum. Keder vardı gözlerinde. O mavi-gri gözlerinin arasından bana bakıyordu işte. Tüm hüznüleri, içinde tutmaya çalıştığını gördüm o mavi-gri ormanda. Sanki benim oraya girdiğimi anlamış da uzak tutmak istemiş gibi sınıksız kapadı gözlerini. Gözleri hücre, kirpikleri parmaklıklardı artık. Ona yardım etmek, bir şey söylemek istedim. Tam o anda kız hareket etti, gözlerindeki yaşları bir çırpıda sildi ve idama giden bir mahkum misali ağır adımlarla kapıya yöneldi. Bir canavarın ağız misali açıldı kapılar ve kız lacivert mavi geceye attı adımını. Tam o kapılar kapanmaya başlarken geriye baktı, gözlerimiz keşişti. Salisaniyelik bir farkla bu güzel, gizemli kızın o sıcak, mini mini gülümsemesini yakalayabildim.

Çok değil, bir durak sonra ben indim bu metal, paslı canavarın midesinden. Artık hava iyice kararmış, beni selamlayan minik pırıltılar kendilerini göstermeye başlamışlardı. İçimde bir huzur hissettim. Şimdi yeniden sadece ben ve notalar ve renkler vardı. Gülmüsedim ve yürümeye başladım. Soğuk havayı umursamadan pervasızca açtım montumun önünü. Ben, Nur Ahsen ÇETİNKAYA, biliyordum yine, biliyordum ki gökyüzündeki lila da umutlarımla asla tükenmeyecek.

Nur Ahsen ÇETİNKAYA 9/E

Ne kadar çabuk unutuluyor yağmur kokan anılar, güneşli günler, şen kahkahalar... Ve ne kadar çok acıtıyor fırınalar, can kırıklıkları, içten haykırımlar.

Acıtmasına acıtıyor da büyütüyorlar da. Mesela insan doğum günlerinde değil, yüreği acıdığında büyüdüğünü hissediyor. Hayatın tadını haykırımlarının ardından gelen kahkahalarda alıyor. Bahar temizliğini can kırıklıklarını topladığında; cam silerken düşmeyi gözyaşlarının akmasına izin verdiğinde öğreniyor. Dizi yıllar değil hayat yaşanıyor. O da gözümüzün yaşına bakmıyor.

Taşların da canı yanar mı diye düşündünüz mü hiç?

Çiçeklerin açmasını beklemeyi bıraktım artık. Güneşin doğuşu umut vermiyor bana. Mutlu uyanmayı görev edinmiyorum kendime. Çünkü ben çevremi anlamlandırırken kendimi anlamsızlaştırdım. Etrafa bakmaktan içimi göremedim. Hoş uzun bir süredir buralarda değilim zaten. İnanır mısınız dostlar? Bir portakal bahçem var ne güneş batıyor ne çiçekler soluyor ne de mutlu olmak için birtakım görevlere ihtiyaç duyuyorum. Şaşıracaksınız biliyorum ama orada su bile bedava.

Hayallerimizin üstüne is kokusu sinmiş, haberimiz yok.

Açıkçası artık dağa, taşla küsmeyi bıraktım. Eskisi kadar sınırlı de değilim üstelik. İnsanlara kırgınlığım da var elbet ama o da bir iki seneye kalmaz geçer. Neler geçmedi ki? Kış bile geçti gitti, dostluklarımız çekti gitti, nice canlar alındı gitti, eskiden bir dünya vardı o da bizimle kirlendi küstü gitti.

Kuruntularımız martılara atsak karınları doyar mı?

Dert tasa içinde yüze yüze karada yürüyemez olduk. Halbuki denizi oluşturan da biziz limanı yakan da. Cananını terk eden de biziz, canını hiçe sayanda. Eğer bir gün kuruntular denizinde boğulursak da tazminat davasını zihnimize açar, ödeyebilmek için de gönül bankamızdan anılarımızı çalarız. Bu makinelerin içinde ezilmezsek canımızı dışımıza takar yaşamaya devam ederiz...

"En iyisi düşünmemekti

15.02.18

Kaçmaktı.

01.32

Kendi içime kaçmak.

Fakat bir içim var mıydı?

Hatta ben var mıydım?

Ben dediğim şey, bir yığın ihtiyaç; azap ve korku idi."

(Ahmet Hamdi Tanpınar)

Mahbeka Gökçe ERYURT 12-G

YEDİ RENK

Birbirine dolanmış sarmaşıklar misali,
Karşıyoruz kalabalığa.
Ne olup biteceğini bilmeden
Yaşyoruz şu hayatta.
Beklemekle geçiyor ömrümüz belki de,
Kiminin yolunu gözyaşlarıyla
Kiminin yolunu büyük bir tebessümle.

Biliyoruz aslında, gelmeyecekler,
Geçmeyecek hiçbir şey biliyoruz.
Ama inkâr ediyoruz,
Her şeye rağmen inkâr ediyoruz.
Dayandığımızı zannediyoruz,
Güçlü olduğumuzu, yıkılmayacağımızı ancak,
Kimse sandığı kadar ne güçlü ne dayanıklı,
Kimse sandığı kadar ne mutlu ne de üzgün.
Gözümdeki bir damla yaş kalbimin derinliklerinden taşıyor,
Yalnızlığımla beni baş başa bırakıyor.
Düşlüyorum bazen;
Hayatım farklı olsa nasıl olurdu?
Daha mı az ağlardım,
Daha mı çok gülerdim
Ya da hayatımdan -miş gibi yapmak kavramını mı çıkartırdım?
Mutluymuş gibi, yaşıyormuş gibi...
Karamsarlık olmadığı sürece,
Hayatın bu olmadığını fark ediyorum bir süre sonra,
Bu yüzden gökkuşağı rengindeki şemsiyemi açıyorum.
Aklımdan geçen karamsar düşünceler birer yağmur damlası-
na dönüşüyor,
Şemsiyemden, ressamın paletinden akıp giden boya gibi
akıyor.
Sonra güneş doğuyor, hayatımı yedi renge boyuyor.

R. Naz TOĞRUL 9-A

ÖLÜMSÜZ KAHRAMANLARA

Analar, bacılar, eşler,
Ellerini açmış dua ederler.
Zafer için kurulan hayaller,
Kanlarla kaplı dağlar, topraklar, tepeler..
Her şeyden habersiz yetim balası,
Yeni evlenmiş olan gelinin yası,
Bir yanda silah bir yanda can acısı
Gençliğinden vazgeçmiş Mehmetçiğin ağlar anası.
Cephanesi bitse imanı yeter,
Zorda olunca yardıma gelir melekler.
Her zaman "Allah'ım yardım et!" derler,
Hemen yardımlarına koşar sahabeler.

Annesinin kuzusu olmuş kahraman,
Gitmiş savaşa ölümü göze almadan,
Vatanı tam kaplayacakken düşman,
Kükremiş "Ya Allah" demiş yiğit aslan

Yaradan'a uyan Allah aşklı bu millet,
Yiğitlerimiz eder mi hiç düşmana minnet?
Sen yaşama diye vatanında esaret,
Canlarını verdi dedelerimiz ;Ali, Ahmet.

Bir gün mektup geldi oğlundan,
Yiğidimiz şehit oldu yazan,
Annesi harap oldu ağlamaktan,
Allah razı olsun o evlattan, anadan.

Emine Sultan ALBAYRAK 9-E



SAKIN

Düşünmekten sakın
Çünkü burada akli kullanmak yasaktır
Hiç bi işin nedenini soramazsın
Dünyada her zaman haklılar haksızdır
Ve bundan bi sen rahatsızsın
Kaburgam bi şiir çukuru
Ve orada bi sen yoksun
Tüm insanlar olması gereken yerdeyken
Bi sen yerinde yoksun
Okuduğum tüm kitaplar bana aynı şeyi anlatır.
Güzel, mutlu günler, mutlu sonlar ama hepsi yalandır
Gökyüzündeki bulutların karası bile bana katılır
Yarama kabuk bağlatır
Hep aynı yalanlar midemi bulandırır
Gece kararır insanların günahlarıyla
Ve yine sabah olur bir umut ışığıyla
Bense gömerim masumiyeti
Merhametsiz kucaklara
Her defterim dolu tonla satırla
Bulamıyorum fakat hiçbirinde mana
Alamıyorum artık zevk
Sanırım veda vakti geldi çattı hayata
Düşünsene bi değer mi buna
Değer mi yaşamı yaşamaya
Değer mi insanlar
Sevmeye ve sevlmeye acaba
Yoksa hepsi mi yalan
Bu sorduklarım falan
Kaşlar hep çatar
Nefret dolu insanlar
Hep kin kusarlar
Sorsan herkes masum fakat
Etraf geçilmez kandan
Sebebi basit çünkü
Normalleşti artık yalan
Anla artık aptal
Ölsen dönemezsin bu yoldan

Emre Can MECE 10/D

GİDERKEN

Ben sana gelirken yüreğim ağır gelirdi bedenime
Sevdan yük oldu hastalıklı düşüncelerime
Git diye sayıkladı sevmeye yetmeyince yüreğim!
Ölürdüm seninleyken
Sen ise görmezdin son demini yaşayan halimi
Korkarak severdin gideceğimi hisseder gibi
Giderken arkamda bıraktım bir seni bir yüreğimi
Ben tükenirken sen sadece dönmemi bekledin
Sen umut ekerken yüreğine
Ben geceleri kendime dost belledim
Gelemezdim mevsimim dönerken sonbahara

Büşra KESKİN 11/D

SARIKAMIŞ

Kuşatılmış dört bir yandan
Yıllardır sahibi olduğumuz vatan
Kars, Sarıkamış ve Ardahan
Kurtarmaya giden binlerce kahraman

Kış gelmiş hemen ardından güzün
Geceden bir farkı yok gündüzün
Düşman tadına baksın diye kör süngümüzün
Kurtarmaya giden binlerce kahraman

Kimi anasını babasını geride bırakmış
Kimi çoluğundan çocuğundan ırakmış
Kimi kaputsuz kiminin ayağı çıplakmış
Kurtarmaya giden binlerce kahraman

18 günde destan yazılmış millete
Doğarken kader yazılmış bir kere
Kimisi kurşun sıkamamış bir kere
Kurtarmaya giden binlerce kahraman

Enes Bilal ÇAVDAR 11-D

Bir umudu olmalı insanın, yaşama ve bütün zorluklara inat parlayacak bir yıldızı...

Belki bir insan, belki bir müzik belki de bir şiir lazım.

Çünkü hayat onu yaşamak isteyenlerin aksine biraz nazlı, birazcık da kaprisli.

Bir amacın yoksa çekilir şey değil. Peki ya ne yapmalı?

Bence her şeyden önce savrulmayı göze almalı.

Çünkü hayat asla dalgasız bir deniz olmayacak ve biz içinde hep debeleneceğiz.

Yere düşüp kalkacağız.

Ağlayıp güleceğiz ve haykıra haykıra nefret de edeceğiz.

Önemli olan ne kadar debelendiğimiz, acı çektiğimiz değil ki zaten
İçimizde batan gemilere, kopan fırtınalara inat güneşin yeniden doğacağını düşünmek ve yaşadığımız her saniyenin farkına varıp bundan ölesiye keyif almak.

Ve bazen de sevmek.

Deli dolu, hiç bitmeyecekmişçesine...

Özüm Pınar Baypınar 12 TM

HİKÂYE

Hikâye yazmak ne zor iş! Aklıma bir konu gelmiyor ama yazmak zorundayım.

Odamda oturup düşünüyorum. Etrafa boş boş bakıyorum. Yarısı olmayan silgilerime, rengârenk boya kalemlerime, kapağı açılmamış soru bankalarına, yerdeki kıyafetlerime, her dereceden madalyalarım... Sonra telefona bakakalıyorum. İçimdeki müthiş, güçlü bir kuvvet beni ona doğru çekiyordu. Almak istemiyorum. Ancak o an kendimi telefon oynarken buldum, kendime kızmaya başladım. Dikkatimi toparlayabilmek için telefonu başka bir odaya koymaya karar verdim. Sonra odama gidip tekrar başladım düşünmeye... Ama tek düşünebildiğim telefonumdu. Zaten aklıma konu geleceği de yoktu. Ben de gittim, telefonu aldım, oyun oynamaya başladım. Annem gelip artık uyu diyene kadar hikâyeyi yazmadığımı fark etmemiştim. Maalesef saat çok geçti. "Boş ver yarın yazarım" dedim kendi kendime ve kalemle kâğıdı masada bırakıp uyudum.

Sonraki gün yine hikâye yazmak için oturdum, masamda bekliyordum. Oturdukça içime bir sıkıntı çöküyor, bunalıyordum. Kalkıp telefona bakmak geçiyordu içimden. Kendimi zorluyordum telefonu almamak için. Ne var ki telefonu almadığım halde kâh mutfağa gidip su içiyor, kâh buzdolabını açıp boş boş bakıyor, kâh salonda bir tur atıp geri geliyordum.

Bir ara oturup yazmaya başladım. Yaklaşık altı satır yazdıktan sonra okudum, yazdığım şeyler çok saçma geldiği için yırtıp attım.

Yaklaşık yirmi dakika kadar kağıtla bakıştıktan sonra, elime telefonu aldım. Telefonu aldıktan iki dakika sonra annem odaya girdi. Beni telefonla görünce:

-“Bunca saattir telefonla mı oynuyordun?” diye bağırmaya başladı, telefonu elimden aldı. Annemin arkasından kapıya şaşkınlıkla bakakaldım. Sadece iki dakika telefona baktığım için saatlerin azarını yemiştim. Şimdi ise hikâye yerine telefonu düşünüyordum. Annem; hikâyeyi bitirene kadar telefonu alamayacağımı söyledi. Böyle zaman geçmiyordu. Kitap okumaya karar verdim, çok geçmeden uyuyakaldım.

Uyandığımda ise çok heyecanlıydım. Çok güzel bir rüya görmüştüm. Rüyamı hikâye olarak yazmaya başladım. Durmadan yazıyordum. Yazdıkça aklıma yeni şeyler geliyor, geldikçe yazıyordum. “Niye bu rüyayı daha önce görmedim ki?” diye iç çekiyordum. Çok sevinmişim.

Sonunda hikâye bitti. Telefonuma kavuşmuştum. Artık günün geri kalanını istediğim gibi geçirebilirdim.

Tarık Buğra GÜLER 9-E

Köz

Vuslat vaktidir sevgilim
Vakit tamam artık.
Bir hasret rüzgarıyla
Sessiz ve puslu bir gecede
Kavuştu küllerimiz.
Vuslat vaktidir sevgilim
Ölü bir güvercinin
Bembeyaz tüyleri üzerindeki
Bir damla kanda söndü ateşimiz
Vuslat vaktidir sevgilim
Siyah mürekkebin
O ak alnında bıraktığı izde
Kavuşma vaktidir.

B. Deniz ŞAHİNER 12/G





22. Türkiye Felsefe Olimpiyatı



Türkiye Felsefeciler Derneği Deneme Yarışması'nda ilk elli deneme arasına giren yazı

SUÇLUNUN MESULİYETİ

İlkel toplumlarda insanlar içgüdüleriyle yaşarken neden birden kendi adalet sistemlerini kurmak ve buna bağlı olarak kendilerine göre bir ahlak sistemi oluşturmayı düşündüler? Suç, insanın toplum ahlak ve normlarına uymama durumudur. Bu durumda suçlu hisseden ve belli bir şey yapmayan biri, suçlu olup suçlu hissetmeyen birinden daha az hatalıdır diyebilir miyiz?

Topluluklar, insanlar diğer canlılardan güçsüz olduklarını anladıklarında ortaya çıktı. Daha sonra buğdayı keşfetti, topluluklar uygarlığa dönüştü ve bu kalabalığı yönetmek, kaosu engellemek için normlar, adalet sistemleri, ahlak yasaları hazırlandı. Fakat bazen bu kurallara uymak istemeyenler oldu. Böylece 'suç' ve 'ceza' kavramları oluştu. İnsan, diğer canlılardan korktuğu için toplulukları oluşturmuştu, şimdi de insanlardan ve normlarından korkar oldular. Kimi suçluydu, kimi suçlu hissediyordu. Neden? Ahlak kuralları çok katı olduğundan mı, yoksa cezalar mıydı insanı ürküten?

Uygarlıklar üretti, mülkiyet yarışı hızlandı ve savaşlar, hastalıklar çok can aldı. Çok çalışkan insanlar çok acı çektiler. Her şeyi yapan ve emeğinin karşılığını alamayan insanlar kurallara bağlı kalıp kendilerine vaat edilen muhteşem hayatın hayaliyle zorluklara katlandılar. Yaşamını böyle tesellilerle sürdüren bir insan en küçük bir suçlamada kendini suçlu hissedebilir.

Biz insanlar daima doğruluktan bahsederiz. Doğru nedir? Karnı açken baklava çalan çocuk ve insan yaşamını çalan yetişkin aynı suçtan mustarıptır toplum normuna göre. Hırsızlık en büyük günahdır Uçurtma Avcısı kitabında dediği gibi. Buradaki çocuk doğru kararı veremeyecek kadar toydur. Çocuk, davacının yüzündeki nefreti, halkın hırsız damgalamalarına maruz kalmayı, merhametsiz ve donuk bakışlar arasında gözyaşlarını tutmayı öğrendi. Artık her şey kesindi, çocuk -ki artık çocuk değildir-suçluluğunu kabullendi, ölümü bekledi. İnsan öldüren kişi ise suçsuzluğuna inanmaya devam etti. Bu durumda asıl doğru şudur: doğru görecelidir ve göreceli olan ahlak çerçevesinde incelenemez.

Hannah Arendt, 2. Dünya savaşında bir Nazi generalinden bahseder. Eichmann adındaki bu Nazi, birçok kişinin ölümlüne neden olmuş, kendini mahkemede büyük bir soğukkanlılıkla savunmuştur. Kendisinin suçsuz olduğunu, sadece verilen görevi yaptığını belirtmiştir, bunu da Kant'ın felsefesine dayandırmıştır. Fakat Kant, insan onurunu aşağılayıcı ve saygısızca yapılan görevlerin ahlak tarafından asla kabul edilemeyeceğini söyler.

Bir davada şüpheli kişi suçlu değilse kendini savunmalıdır. Adalet, suçlu dışarda gezerken ve diğer insanları tehdit ederken sağlanamaz. Bu suçsuz kişi kendini adaletin soğuk kollarına teslim ederek toplumu tehlikeye atar, hem adaletin sağlanmasına mani olur, hem kendi hayatını kendi elleriyle yok eder. Franz Kafka'nın "Dava" adlı eserinde olduğu gibi sistem, insanı bir şekilde suçlu olduğuna inandırabilir fakat iradesi olan biri masum olduğunu kanıtlar. Adalet duvarındaki en küçük çatlak bile büyük bir yıkıma neden olabilir.

Belki adalet sistemi kötüdür, insanı kısıtlar ve özünden uzaklaştırır. Fakat insan iradeli olmalıdır. Haklarını öğrenip hayatında uygulayan, kendini savunan nesillerle suç oranı azalabilir, belki de yok olur. İyi-kötü, doğru-yanlış keskin sınırlarla çizilse de görecelidir. Bu yüzden suçsuz kişi sonuna kadar kendini savunmalıdır. Atatürk der ki; dünyada her millet, icraatine tahammül ettiği sistemlerin mesuliyetine ortak sayılır. Ciddi suçlamaların kuşkusuz geçerli sebepleri olsa da davalı insanlığın tamamıdır.

Gözde OKUYUCU 11-A



Projenin Adı: Atasözleri ile Almanca Öğreniyorum

Danışman Öğretmen: Aysun Demirtan

Görevli Öğrenciler: Göksu Genç, Beyza Türkdönmez, İlayda Akın

Projenin Amacı: İki farklı dilde atasözlerini bulup maket ve karikatürlerle zenginleştirerek kültür benzerliğini saptamak ve Türk- Alman kaynaşmasını gözlemlemek; eğlenceli eşleştirme oyunları, maketler ve karikatürler ile öğrencilere Almancayı sevdirmek ayrıca atasözünü kullanımını teşvik etmek ve Alman atasözlerini tanıtmaktır.



PROJE MAKETLERİMİZ



DER ZUNGENBRECHER

Acht alte Ameisen aßen am Abend Ananas

Kleine Kinder können keine Kirschkerne knacken.

Fischers Fritze fischt frische Fische, frische Fische fischt Fischers Fritze.

Wenn ich weiß, was du weißt, und du weißt was ich weiß, dann weiß ich was du weißt, und du weißt was ich weiß.

Zehn Ziegen zogen zehn Zentner Zucker zur Zeche Zollverein.

Denke nie du denkst, denn wenn du denkst, du denkst, dann denkst du nicht, dann denkst du nur du denkst, denn das Denken der Gedanken ist gedankenloses Denken.

OLUR BAZEN ÖYLE

Ruhunuza batarak canınızı acıtan şeyin ne olduğunu mu merak ediyorsunuz? Düş kırıklıkları. Bu kırıklar ruhunuza öyle derinden batmıştır ki acı, bir süre sonra dayanılmaz olmuştur. Ama olur bazen öyle canınız ve ruhunuz acır, yalnız hissedersiniz kendinizi. Koskoca bir zifiri karanlığın içinde kaybolmuş gibi...

Umut etmez, sevmez, okumaz, dinlemezsiniz. Her şeyden önce bir adım ileri atıp, orada duran mum ve kibriti fark etmezsiniz. Oysaki bir adım ileri gidip yaksanız o mumu, umut dolsa içinize ve derin bir nefes alıp gülümseyebilirsiniz...

Daha güzelsiniz.

Gülümseyince.

İçinizde duran kıpır kıpır çocuksu halinizle.

O zifiri karanlık odada mum ile masmavi gökyüzüne ulaşmayı isteyince güzelsiniz. İnanınca, isteyince, hayal edince...

Peki, sessizlikten ve karanlıktan mı korkuyorsunuz? Asıl korkmanız gereken gürültü ve aydınlık iken... Gürültüdür karmaşa olan, yalanların duyulduğu. Ve aydınlıktır her insanın maskesi ile dolaştığı yer. Çıkarır herkes maskesini karanlıkta.

Hava soğuk, yapraklar üşüyor. Zaman geçiyor, kimi ölüyor kimi doğuyor. Bazı insanlar hayalleri için bir adım daha atmaya çalışıyor. Hayal ediyor, gülümsüyorlar.

Çünkü dünya bu, bir defa geliyorlar.

Mumu yakıp gökyüzüne ulaşmaya çalışıyorlar.

Sevilmek için değil, sevmek için seviyorlar.

İnsanlara kulak asmıyor, geçmişe değil geleceğe bakıyorlar. Ruhlarına batan düş kırıklıklarının yarasını iyileştirmenin yolunun umut etmek olduğunu biliyorlar...

Beyza IŞIK 9/E

YOKLUK İÇİNDE VARLIK

Bir ses duyuyorum kalbimin en orta yerinden, bir annenin çocuğunu dışarıdan eve çağırışı gibi bir ses. Çocukluğumdan kalan bu sese, hala öfke ve endişe beslerim. O sesi duyunca özgürlüğümün kısıtlandığını hissederim. Ama bu sefer öyle değil. Sanki bu sefer, o sese muhtacım. Sese odaklanıp dinliyorum. Odaklandıkça başka sesler de duyuyorum. İnanır mısınız, bilmem. İlkokul hocamın ödevimi yapmadığımdaki sesini bile duyuyorum. Dinliyorum... Dinliyorum... Dinliyorum... Çaresizlik, acı ve yalnızlığın seslerini de duyuyorum.

Derken, arkamda biri bana sesleniyor. " Etrafına bak. Kendi hayatından ders aldığın gibi, başkalarının hayatından da ders almalısın." Haklısın demekle yetiniyorum. Kalkıyorum, evden çıkıyorum, oturuyorum bir banka, dışarıyı gözlemliyorum.

Uçuşan martılar, oyun oynayan çocuklar, otobüsten bıkmış vaziyette inen insanlar ve dahası... Ama aradığım bunların hiçbiri değil, gözüme kenarda duran ayakkabı boyacısı çocuk takılıyor. Yanına gidiyorum. Ayakkabı boyama materyalleri herkesinkinden farklı ve yeni bir tarzda. Sorduğumda kendi yapımı olduğunu anlıyorum. Okula gitmediğini öğreniyorum. Okula gitme imkânı buldukları halde okuldan kaçan tipler geliyor aklıma. İnanıyorum ki o çocuğa imkân verilse ne buluşlar yapacak ve belki de dünyanın kaderini değiştirecekti. Ama o kenara itilen bir çocuk. Belli ki arkasında duracak, yol gösterecek bir ailesi yok. Bu mesleği yapmaktan memnun musun, diye sorduğumda aldığım cevap, "Memnun olmam, hiçbir şeyi değiştirmeyecek, aynı şekilde memnun olmamam da ama asla kendimi geliştirmekten ve ülkeme yararlı olmaktan vazgeçmeyeceğim!" oluyor.

İşte bu cümleyle, kalbimin en orta yerinden gelen sesin sebebini anlıyorum. "Küçük şeyleri dert ediniyorsun, kendinden utan." diyor yeni bir ses. Utaniyorum.

KORAY EKİCİ 9/C





OKUL TÖRENLERİMİZDE MÜZİK ÖĞRETMENİMİZ BELKİS MAVİ YÖNETİMİNDE MÜZİK KOROMUZ



NEVRUZ TÖRENİMİZDEN

YARIŞMAYA GİDERKEN



BİZ BU SENE DE FIZYDEYİZ





ALEYNA ESER 9-E



ALEYNA KARAAĞAÇ
9-C



GÜLŞAH DEDE 9-C



MERYEM İŞİK 9-C



BURÇİN AKBAŞ 9-E



10-D



FURKAN ALP KIRCI 10-C



BEYZA ÇİFTÇİ 10-E



İLYAS ÇEKİNMEZ
10-C



10-B



CEYDA ERÇOŞKUN 10-C



A.BARAN TOPRAK
10-C



**FEYZULLAH ÖZTÜRK/
M.ÇAĞRI HALİL** 10-D



ASLI DEVECİ 10-D



MERVE BAŞAK 10-D



HALENUR ERTÜRK 11-B



İKRA ÖDEKBAŞ 11-C



SUDE ÜNAL 11-C



B.YARENNUR YILMAZ 12-C



İREM S. ŞİMŞEK
10-A



MİKAİL GÜNDOĞDU
10-B



NİSANUR CÜCÜK 10-A



AYÇA AKTEMUR
9-A



ŞEVAL KARATAŞ
10-D



ZEYNEP SOYER 10-A



ALEYNA KARAAĞAÇ 9-C



BEYZA ÖZEL 9-C



AYŞENUR GÜMÜŞ
11-D



ELİF ÇAKMAK 9-E



Z.SUDE ÖZDOĞAN
10-E



RUMEYSA DEMİRELLİ
9-C



10-B



MERYEM KARABULUT
10-E

10-D



BERNA ÖZDEMİR
10-A



SEDEF AYDOĞDU
10-A



CEYDA ERÇOŞKUN
10-C



OKUL DUVARLARIMIZ



DİLBİLİMCİ ATATÜRK

BAŞARILI BİR ASKER, ÖRNEK BİR DEVLET İNSANI, AKLA VE BİLİME ÖNEM VEREN BİR LİDER, YAZAR, TARİHÇİ, DİLBİLİMCİ, MATEMATİKÇİ, ARAŞTIRMACI VE DAHA FAZLASI... İŞTE ATATÜRK'Ü ANLATAN ÖZELLİKLERDEN BİRKAÇI .

EN BÜYÜK ESERİ; KENDİSİNİN DE BELİRTTİĞİ ÜZERE TÜRKİYE CUMHURİYETİ'DİR. MATEMATİK, TARİH KONULARINDA; SİYASİ, SOSYAL KONULARDA DA ESERLER YAZMIŞTIR ATATÜRK. GENÇLİĞE HİTABE'NİN DE YER ALDIĞI 640 SAYFALIK NUTUK ADLI ESERİ , MEDENİ BİLGİLER ADLI ESERİ , GEOMETRİ ADLI ESERİ VE ASKERİ ALANDA YAZDIĞI BİRÇOK KİTABI VARDIR.

BİLİMSSEL TERİMLERİN TÜRKÇELEŞTİRİLMESİNDE KARŞIMIZA ÇIKAN İLK ADIMI KENDİSİNİN YAZDIĞI VE GEOMETRİ ÖĞRETİMİNDE YOL GÖSTERİCİ OLARAK TASARLADIĞI GEOMETRİ KİTABIDIR. GÜNÜMÜZDE DE KULLANILMAKTA OLAN PEK ÇOK TERİM, ATATÜRK TARAFINDAN TÜRETİLMİŞTİR. BU'UD - BOYUT, SATIH - YÜZEY, KUTUR - ÇAP, NISF-I KUTUR - YARIÇAP, ZÂVİYE - AÇI, KAAİDE - TABAN, UFKÎ - YATAY, ŞÂKULÎ - DÜŞEY, AMÛD - DİKEY, VA'ZİYET - KONUM, MUSTATİL - DİKDÖRTGEN, MUHAMMES - BEŞGEN, MÛNHARİF - YAMUK, MECMÛ - TOPLAM, NİSBET - ORAN, TENASÛB - ORANTI, MÛŞTAK - TÜREV, MÛSAVÎ - EŞİT BUNLARDAN BİRKAÇIDIR.

BİR DEVLETİN BAĞIMSIZLIĞINI KORUYAN UNSURLARIN EN ÖNEMLİSİNİN "ANA DİL" OLDUĞUNU BİLDİĞİ İÇİN, TÜRK DİLİ ÇALIŞMALARINDA DA BULUNMUŞTUR.

BUNLARDAN BİRİ GÜNEŞ DİL TEORİSİDİR. TEORİYE GÖRE TÜRK DİLİ DÜNYADA ESAS BİR DİLDİR VE DÜNYA DİLLERİNDEKİ BİRÇOK KELİME DE TÜRKÇEDEN TÜREMİŞTİR. TEORİ, 1930'LU YILLARDA MUSTAFA KEMAL ATATÜRK TARAFINDAN BİZZAT GELİŞTİRİLMİŞTİR. DİLİMİZİ YABANCI DİLLERİN ETKİSİNDEN KURTARMAK, TÜRK MİLLETİNE ÖZGÜVEN AŞILAMAK, HALKI "MİLLİYETÇİ" BİR DURUŞA ÇEKEBİLMEK İÇİN, BU TEORİYİ DESTEKLEMİŞTİR.

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK'ÜN BİR BAŞKA ÖNEMLİ DİL ÇALIŞMASI DA TÜRK DİLİNİN GELİŞTİRİLMESİ, KAYNAK ESERLERİNİN TESPİT EDİLİP İNCELENMESİ VE YAYIMLANMASI, TÜRKÇENİN HAYATIN HER ALANINDA DOĞRU VE ETKİLİ BİR BİÇİMDE KULLANILMASI, DÜNYANIN DÖRT BİR YANINDA TÜRK DİLİNİN TANITILMASI VE ÖĞRETİLMESİ AMAÇLARIYLA, TÜRK DİL KURUMUNU KURMASIDIR. TÜRK DİL KURUMU, BUGÜN SAYISI 1063'E ULAŞAN KİTABI VE 800 SAYIYI AŞAN SÜRELİ YAYINIYLA ÜLKEMİZDE GÖZ ARDI EDİLEMEZ BİR YAYINCILIK SEVİYESİNE ULAŞMIŞTIR.

ATATÜRK TÜRK DİL KURUMUNUN YANI SIRA TÜRK TARİH KURUMUNUN DA KURULMASINI SAĞLAMISDIR. TÜRK TARİH KURUMU'NUN AMACI KONFERANSLAR GERÇEKLEŞTİRMEK, TOPLUMDA GERÇEK BİR TARİH ALGISI OLUŞTURMAYA ÇALIŞMAK, TÜRKİYE'DE TARİHİ TOPLUMA SEVDİRMEK, ORTAYA ÇIKAN YANLIŞ BİLGİLERİ DÜZELTMEKTİR.

ANADİLİN ,BİR MİLLETİN KENDİ DİLİNİN ÖNEMİNİ KAVRAMIŞ , BU SEBEPLE PEK ÇOK ÇALIŞMADA BULUNMUŞ KURUMLAR KURMUŞ BÜYÜK LİDERİM, ATATÜRK'ÜM.

SENİ; ÜLKÜ'YLE OYUN OYNADIĞIN FOTOĞRAFINA BAKARKEN , KİTAPLARINI OKUDUĞUMDA, TARİH DERSLERİNDE ÇALIŞMALARIN, YURT GEZİLERİN ANLATILDIĞINDA, SEVDİĞİN MÜZİKLERİ DİNLEDİĞİMDE, SÖYLEDİĞİN SÖZLER AKLIMA HER GELDİĞİNDE, HER ANIMDA ÇOK ÖZLÜYORUM. EMİNİM, SİZ DE BENİMLE AYNI DUYGULARA SAHİPSİNİZ.

— "Bir millet sanattan
sanatardan mahrumsa tam bir
hayata malik olamaz. Böyle bir millet bir ayağı
topal, bir kolu çolak, sakat ve alil bir kimse gibidir.
Sanatsız kalan bir milletin hayat damarlarından biri kopmuş olur.
anat güzelliğın ifade- sidir... Bu ifade söz ile olursa şiir,
me ile olursa musiki, nakış ile olursa
mlık, oyma ile olursa heykel
bina, ile olursa mimarlık... olur."

"S
Nağ
ressa
tıraşlık,
"Sanatkar
cadele ve
dalında
millet
tam

toplumda uzun mü
gayretlerden sonra
ışığı ilk hisseden insandır." "Bir
sanattan ve sanatkardan mahrumsa,
bir hayata sahip olamaz." "Bir milletin
sanat yeteneğı, güzel sa
diğ deęerle ölçülür." "Güzel
de, ulus gençliğinin ne türlü
nizi bilirim. Bu yapıp
buk, en önde gö
sikisidir. Bir ulusun yeni
ğı alabilmesi, kavraya
niden canlandırmak
misi kurulmak olma
Kamutay'ın
her şubesi için
Güzel sanatların her
şubesi için
alaka ve emek, milletin insani ve medeni hayatı ve çalışkalık ver
iminin artması için çok etkilidir. "Milletimizin güzel sanat
gisini her türlü vasıta ve tedbirlerle besleyerek inkişaf
milli ülkümüzdür." "Güzel sanatlarda muvaffak olmak,
başarıya ulaşmak demektir. Güzel sanatlar da mu
kalacaktır." "Sanat el
"Sanat el
millet ki heykel yapmaz,
millet ki resim yapmaz, bir millet ki heykel yapmaz,
o milletin ilerleme yolunda yeri yoktur." "Yüksek bir
de, güzel sanatları sevmek ve onda yükselmektir." "Hep
bakan olabilirsiniz. Hatta Cumhurbaşkanı olabilirsiniz,
nız." "Sanatkar, toplumda uzun çaba ve çalışmalardan son
yan insandır. "Bir millet sanattan ve sanatkardan mahrum
hayata sahip olamaz." "Bir milletin sanat
güzel sanatlara verdiği deęerle ölçü
ilerletilmesini istediğınızı bilirim. Bu vasıl
değişikliği alabilmesi, kavrayabilmesidir." "Güze
nızı yeniden canlandırmak isterim. Ankara'da bir konser
Akade
misi kurulmakta olmasını zikretmek, benim için bir ha
yatı ve çalışkanlık veriminin artması için çok etkilidir." "Mille
sini, her türlü vasıta ve tedbirlerle besleyerek inkişaf ettir
başarıya ulaşmak demektir. Güzel sanatlarda muvaffak olamayan milletler medeniyet ala
lanında yüksek insanlık sıfatı ile yer almaktan ilelebet mahrum kalacaktır." "Sanatkar el öp
"Sanat bir milletin ha
tin, hayat damarlarından biri kopmuş demektir." "Bir millet ki resim yapmaz, bir millet ki heykel ki
bir millet ki fennin gerektirdiğı şeyleri yapmaz; itiraf etmeli ki, o milletin ilerleme yolunda
"Yük
mek
sek bir insan topluluğı olan Türk Milleti'nin tarihi bir özelliğı de, güzel sanat
ve onda yükselmektir." "Hepiniz milletvekili olabilirsiniz, bakan olabilir
tta Cumhurbaşkanı olabilirsiniz, fakat sanatkar olamazsınız. "Sanat
lumda uzun çaba ve çalışmalardan sonra, alında ışığı ilk duy
sanattan ve sanatkardan mahrumsa, tam bir hayata sa
"Güzel sanatların
gençliğinin ne türlü ilerletilmesini istediğınızı bilirim. Bu ya
Ancak bunda en çabuk, en önde götürülmesi gerekli olan Türk Musikisidir
yeni değişikliğinde ölçü, mu sikide değişikliği alabilmesi, ka
"Güzel sanatlara da alakanızı yeniden canlan
Ankara'da bir konservatuar ve Temsil Akade
Olma
sını zikretmek, benim için bir hazdır.
ın her şubesi için Kamutay'ın göster
natlar sevgisini, her türlü vasıta ve ted
birlerle besleyerek ettirmek milli ülkümüzdür." "Güzel sanatlarda
muvaffak olmak, bütün inkılaplarda başarıya ulaşmak de
mektir. Güzel sanatlarda muvaffak olamayan
milletler ne yazık ki, medeniyet
alanında yüksek insanlık sıfatı
ile yer almaktan ilelebet
mahrum kalacaktır.

lar sev
ettir mek
inkılap larda

bütün
vaffak olamayan milletler ne yazık ki,
öpmez, sanatkarın eli
milletin, hayat damarlar
bir millet ki fennin gerektirdiğı
insan topluluğı
iniz millet
fakat
ra,al

medeniyet alanında yüksek insanlık sıfatı ile yer almaktan ilelebet mahrum kalacaktır." "Sanat el
öptülür." "Sanatçı, esaslı kültür sahibi olmalı ve tarihi iyi bilmelidir." "Sanat bir milletin ha
ından biri kopmuş demektir." "Bir
şeyleri yapmaz; itiraf etmeli ki
olan Türk Milleti'nin tarihi bir özelliğı de, güzel sanat
vekilı olabilirsiniz,
sanatkar olamazsı
ında ışığı ilk du
sa, tam bir
yeteneğı,
ne türlü
ölçü, musikide
sanatlara da alaka
nızı yeniden canlandırmak isterim. Ankara'da bir konser
servatuar ve Temsil Akade
misi kurulmakta olmasını zikretmek, benim için bir ha
letin insani ve medeni ha
yatı ve çalışkanlık veriminin artması için çok etkilidir." "Mille
timizin güzel sanatlar sevgi
sini, her türlü vasıta ve tedbirlerle besleyerek inkişaf ettir
başarıya ulaşmak demektir. Güzel sanatlarda muvaffak olamayan milletler medeniyet ala
lanında yüksek insanlık sıfatı ile yer almaktan ilelebet mahrum kalacaktır." "Sanatkar el öp
"Sanat bir milletin ha
tin, hayat damarlarından biri kopmuş demektir." "Bir millet ki resim yapmaz, bir millet ki heykel ki
bir millet ki fennin gerektirdiğı şeyleri yapmaz; itiraf etmeli ki, o milletin ilerleme yolunda
"Yük
mek
sek bir insan topluluğı olan Türk Milleti'nin tarihi bir özelliğı de, güzel sanat
ve onda yükselmektir." "Hepiniz milletvekili olabilirsiniz, bakan olabilir
tta Cumhurbaşkanı olabilirsiniz, fakat sanatkar olamazsınız. "Sanat
lumda uzun çaba ve çalışmalardan sonra, alında ışığı ilk duy
sanattan ve sanatkardan mahrumsa, tam bir hayata sa
"Güzel sanatların
gençliğinin ne türlü ilerletilmesini istediğınızı bilirim. Bu ya
Ancak bunda en çabuk, en önde götürülmesi gerekli olan Türk Musikisidir
yeni değişikliğinde ölçü, mu sikide değişikliği alabilmesi, ka
"Güzel sanatlara da alakanızı yeniden canlan
Ankara'da bir konservatuar ve Temsil Akade
Olma
sını zikretmek, benim için bir hazdır.
ın her şubesi için Kamutay'ın göster
natlar sevgisini, her türlü vasıta ve ted
birlerle besleyerek ettirmek milli ülkümüzdür." "Güzel sanatlarda
muvaffak olmak, bütün inkılaplarda başarıya ulaşmak de
mektir. Güzel sanatlarda muvaffak olamayan
milletler ne yazık ki, medeniyet
alanında yüksek insanlık sıfatı
ile yer almaktan ilelebet
mahrum kalacaktır.

mil
"Mille
inkılap
mede
el
bir
ya

Top
İnsan
olamaz." "Bir milletin sanat yeteneğı, güzel sanatlara ver diğı değerle ölçülür. "Güzel sanatların
ulus

TÜRKÇEYE O



BANU AKKAYA

ÖZNUR DURSUN

AN YERENLER





Gençlere bilimi sevdirmek,
Fizik biliminin hayatın her yerinde olduğunu göstermek ,
ve bu bilimin eğlenceli taraflarının farkına vardırılmak için,
okulumuzda düzenlenen TUBİTAK 4006 Bilim Fuarındayız.

Projenin Adı:GÜNEŞ SAATI



Projenin Amacı: Her ülke yüzölçümüne bağlı olarak kendi sınırları içinde bir ya da birkaç noktanın yerel saatine göre yaşamı dizayn etmeye çalışır. Bizim ülkemizdeki zaman akış planlaması İstanbul için geçerli yerel saate göre yapılmaktadır. Saat ölçümü tarihten bugüne pek çok farklı yöntemle gerçekleştirilmiştir. Kol saati, masa saati, sarkaçlı saat, kurmalı saat, pilli saat, dijital saat, kum saati hatta guguklu saat bile tarih süzgecinden geçmiştir. Ancak öyle bir saat vardır ki otantik olma ve yerellik açısından hiçbir saat yerini tutamaz. Ne mi? Tabii ki güneş saati. Bir güneş saati nasıl yapılır? Bu konuda Samsun On Dokuz Mayıs Üniversitesinden Ankara ili için hesaplamalar konusunda yardım olarak okul bahçemize bir güneş saati yapmaya başladık.

Öğrenciler: Enes Tahir AŞICI, Mustafa Emre GÜNDÜZ, Name AYDOĞDU, Sueda ULU-PINAR, Açelya KAYAKIRAN, Damlasu ÖZHAN
Danışman Öğretmen: Zeliha ÇAKIR

Projenin Adı : DEVLERİN OMUZLARINDA YÜKSELENLER



Projenin Amacı :Einstein 'in uzay -zaman kavramlarını ayrı ayrı düşünemeyeceğimizi belirtmesinin ardından geçen süreç zarfında geçtiğimiz günlerde yerçekimi dalgalarının keşfi bilime yepyeni bir çığır açmıştır. Yeryüzünde kütle çekimin etkisini ağırlık kavramı ile gözlemlemekteyiz ancak uzayda bu durum nasıl bir hal alıyor? Ne de olsa yere düşen hep biz oluyoruz. Peki uzayda neler oluyor? Kütle çekim kendini nasıl gösteriyor? Zamani nasıl etkiliyor? Araştırmaya çalıştık.

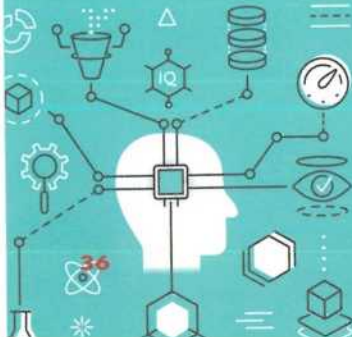
Öğrenciler: Beyza CENGİZ, Burak Can BASKIN, Elçin Sıla GÖNÜLALAN,
Volkan AKKOYUN, Şevval KALE
Danışman Öğretmen: Zeliha ÇAKIR

Projenin Adı: ALEVLERİN DANSI

Projenin Amacı: Zaman zaman doğadaki pek çok enerji türünden ve enerji dönüşümlerinden söz etmekteyiz. Potansiyel enerji, elektrik enerjisi, ışık enerjisi, dalga enerjisi vs. Amacımız ses de bir dalga olduğuna göre sesin de bir enerjisi var mıdır? Sesi dalga olarak nasıl gözlemleyebiliriz? Sorularına yanıt aramaktır.

Öğrenciler: Beyza ŞENDAĞ, Büşra AKBAŞ, Damla OKSAL,
Haluk Emre KORKMAZ, Muhiddin Hüseyin BOZKURT, Öykü DUMAN

Danışman Öğretmen: Zeliha ÇAKIR



Projenin Adı: TESLA BOBİNİ

Projenin Amacı: Tesla yaşamında pek çok buluşa mucitlik yapmıştır. Bunların en önemlilerinden biri de Tesla'nın yıllar önce yaptığı ve kablosuz elektriğin tüm dünyada kullanılmasını hayal ettiği bir proje olarak ifade edilebilir. Bu amaçla yaptığı Tesla Bobini ilginçliği çekmiştir. "Gerçekten, elektriği kablosuz iletebilir miyiz?" sorusuna cevap aradık ve bir Tesla Bobini tasarladık.

Öğrenciler: Aylin ŞAHNA, Aynur DUMAN, Bengisu VURAL, Burhan ARSLAN, Murat ŞENTÜRK,

Danışman Öğretmen Zeliha ÇAKIR



Projenin Adı: AKURA

Projenin Amacı: Türkiye uzun bir kara sınırına sahip olup en uzun kara sınırı 911 kilometre ile Suriye sınırındadır. Sınırlarımızda yılda ortalama 100.000 yasa dışı geçiş yapılmakta ve yılda ortalama 1.000.000 uyuşturucu hap ele geçirilmektedir.

Yıllardır sınırlarımızdaki terör faaliyetlerinden dolayı ülkemiz milyarlarca dolar kaybetmekte ve halkımız da geçen süre zarfında yıpranmaktadır. Ayrıca 1984-2010 yılları arasında binlerce vatandaşımız da şehit edilmiştir. Bölgenin kalkınmasında önceliğin turizme verilmiş olmasına rağmen bölgede turizm bitme noktasına gelmiştir.

Gerek sınırda nöbet tutan askerlerimizin çalışma şartlarını iyileştirmek, gerek şehit edilen askerlerimizin sayısını azaltmak için bu sistemi tasarladık.

Öğrenciler: Mert TAZEĞLU, Berk Batın ARI

Danışman Öğretmen :Zeliha ÇAKIR



Projenin Adı: YETENEKLİ SES

Projenin Amacı: Ses dalgaları günlük hayatımızda konuşmadan, ulaşıma, eğitime ve dinlediğimiz müziğe kadar her yerde. Ses dalgalarının kıyıda köşede kalan çok dikkat çekmeyen özellikleri var mıdır? Varsa bu özellikleri nasıl görselleştirebiliriz?

Ses dalgalarının yansıma soğurulma yankı gibi pek çok özelliği ile karşılaşırız ancak adeta bir tasarımcı gibi mükemmel geometrik desenler çizebildiğinin kaç kişi farkındadır? Projemizde özellikle sesin bu yeteneğine dikkat çekmeye çalıştık. Doğada her kavramın birbiriyle uyumlu olduğunun aynı zamanda güzel de bir kanıtı olsa gerek...

Öğrenciler: Aysu TÜRKER, Deniz ÇITIRIKKAYA, Metin Eren OKTAY, Selcan TÜRK, Zeynep ÖZKAN

Danışman Öğretmen: Zeliha ÇAKIR

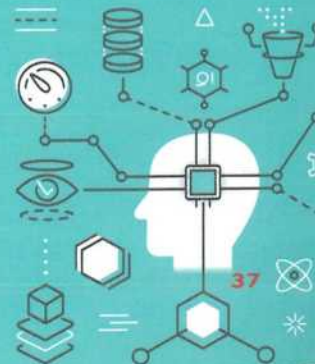


Projenin Adı:DÖNEN DÜNYANIN İLK KANITI: FOUCAULT SARKACI

Projenin Amacı: Yaşantımızdaki her saniye dönüşünün etkisinde olduğumuz fakat farkında olmadığımız gezegenimiz kendi eksenini etrafında dönmektedir bunun kanıtlarından biri gece ve gündüz oluşumudur. "Peki dünyanın kendi etrafında döndüğünü bunun dışında nasıl kanıtlarız?" sorularına cevap aradık ve Foucault Sarkacının küçük bir modelini yapmaya çalıştık.

Öğrenciler: Can Peker, Eda KURTULDU, Elif ÇOLAK, Eylül Ceren AKÇA, İrem ATAY, İrem GÜLLÜ

Danışman Öğretmen: Zeliha ÇAKIR



Kalbim kırık,
Dağılmışım dört bir yana.
Yüreğim buruk,
Ve kırgınım sana.
Döküldü can parçalarım,
Battıkça batıyorum dibe,
Yılların yorgunluğu, acılarım,
Çekiyor beni en derine.
Umutsuzum, yorgunum, biraz da çaresiz,
Son sözlerim sana, son mısralarım,
Karar çoktan verildi, acı yok artık.
Üzülme sevgilim söz ver bana,
Yittiğimde güleceksin,
İnsan en çok kaybettiğini özler,
Kaybolmuş bir gemiyim artık ben.
Dalga dalga denizde, göz görmeyen bir yerlerde
özleyeceğim, özleyeceksin, özleyeceğiz.
Benim yolum sendin sevgilim, çıkmaz sokağımdın,
Tek ümidim.
Ben hep ümitsizdim,
Gerçek şu sevdiğim,
Ben hep senindim,
Ben zaten sendim,
Ama ben, hep sensizdim.

Zeynep Sude KARACA 11-F

UMUDUN ÖYKÜSÜ

Umut bir fidandır, ilgi bekleyen,
Kurudukça sulanmalıdır.
Umut bir fidandır, sevgi isteyen,
Gelebilecek zararlara karşı korunmalıdır.

Umut bir fidandır, gün geçtikçe köklenen,
Büyüene kadar bakılmalıdır.
Umut bir fidandır, dallarıyla heybetlenen,
Kendine güveni olmalıdır.

Umut artık bir ağaçtır, gölgesinde serinleten,
Biraz mutluluk verse de, fazlası zarardır.
Umut bir ağaçtır, çiçeklerle süslenen,
Mevsimsiz açan umutlar, ayaza yakalanır.

Umut fidanken tatlıdır,
İncitmemeli, seni kırmamalıdır.
Umut küçük kalmalıdır,
Ya hiç başlamamalı ya da her şeyine katlanılmalıdır.

ALEYNA ESER 9/E

YAPBOZUN PARÇALARI

İnsanlar ve hayatlar yapbozlara benzer. Bir yapbozda parçaları önce grup grup birleştirmeye başlarsınız. Bir zamanlar tek özelliği gri rengi olan herhangi bir parça, yapboz ilerledikçe taş duvarın görkemli bir parçası olur. Her bir parça ayrı bir insanı, her bir grup ise ayrı toplumu temsil eder. Ama yapbozda öyle parçalar vardır ki bunlar, gruplar arası geçişleri sağlar. Aslında önemsiz gözüktürler ancak yapboz onlarsız asla tamamlanamaz. Hayat bir yapboz ise geçiş parçaları da yardımlaşmadır.

Diyelim ki, bir parçanın ucu dışa dönüktür. Gel gör ki diğer parçanın ucu da dışa dönüktür ve birleşmeleri gerekiyor. İşte o zamanlarda araya bir geçiş parçası koymak gerekir. Bu ise, birbirlerine düşman iki insandan birinin diğerine yardım etmesiyle biten nefrete benzer. Aklıma Chilon'ın çok güzel bir sözü geldi. "Dostuna da düşmanına da yardım et; çünkü o zaman dostunla daha yakın dost, düşmanınla da dost olursun" Ne kadar doğru bir söz değil mi?

Birbirlerine sıkı sıkıya tutunmuş yapboz parçaları gibidir hayat. Ve hayat, yardımlaşma ile iç içedir. Hayatınızda yardımlaşacağınız birileri olmazsa ya ölüsünüzdür ya da yaşayan ölü. Şayet, kavlayan bir duvarı andıran toplum hayatınızda; yardımlaşma davranışının parça parça döküldüğünü hissediyorsanız ne yazık ki az önce bahsettiğim yaşayan ölü olma durumu ayağınıza bağlanan prangadır.

Birine yardım ettikten sonra içinizde oluşan o ferahlığı ve tarifsiz sevinç okyanusunu hissetmek bile kavlamış duvarın üstüne bir kat alçı çekmek değil midir?

Ne demiş Samuel Smiles: "Sevmek fiilinden sonra gelen dünyanın en güzel fiili yardım etmektir."

Bir parçanız bile eksik kalmasın yapbozunuzda. Kalın sağlıcakla.

Sena Sincan 9 E





**SANATKAR
ŞOYALLİLER**

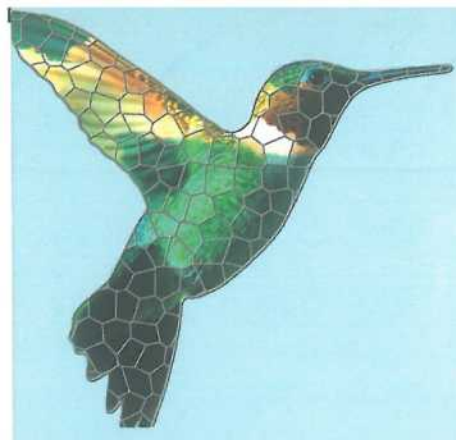
Aleyna Karaağaç 9-C

Oğuzhan Sapmaz 9-E

Zeynep S.Özdoğan 10-E

Elif Sevde Tiryaki 9-B





Mutluluk san ayakın
Umut senle başlıyor
Huzur tek sana yakışıyor
Ve insan seni sevdiğçe yaşlanmıyor
Gülümsemen en güzel şiir
Benim mısralarım nafle
Şimdi dolsa kokun ciğerlerime
Kulalarım hasret hep sesine
Hep mi uzaktan seveceğim seni
Hiç mi bilmeyeceğim sarılışını
Hiç mi uyanmayacağım yanımda seninle
Sen hayallerimin efendisi, sen düşlerimin prensi
Uzaktan seviyorum ben seni
Tenine dokunamadan gözlerine bakamadan
Umutla bekliyorum seni
Beraber yaşlanacağımız günleri
Ne güzel yaşlanırsın sen
Saçındaki beyaz kiskandırır bulutları
İnsan sevdiğçe güzelleşir
Ben seninle güleceğim
Seninle yaşlanıp seninle öleceğim
Ben sevgilim seni sevdiğçe ölmeyeceğim

Z.Sude KARACA 11 F

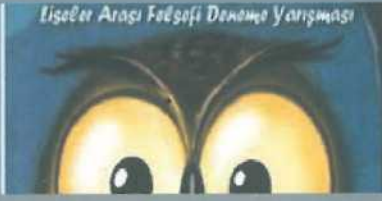
Muhayyer Makamı
Mayhoş gönlümüze bir deniz seçmişiz.
Hayallerimizle sarıp sarmalamışız dalgaları
Savrulup durmuşuz ordan oraya
Yine de uzun bir sürüklenişten sonra
Kıylara vurmaya hiçbir şeye değişmemişiz.
Kaybedecek kadar çok hayalimiz.
Söyleyecek son sözümüz yokmuşçasına
Gözlerinin yıldızları gölgede bıraktığı
Bizim susup şarkıların konuştuğu bir zamanda
Kalakalmışız öylece...
Cırcır böcekleri eşlik ederken şarkımıza
Gözlerin bir yana,
Böyle bir gecenin yanında
Güneş bile karanlıkta.
Elbet bir gün buluşacaktık ya hani
Bu bir rüya olsa dahi
Seni de aynı rüyayı görmüş sayacağım
İşte buluştuk bir deniz kenarında
Ne ilerisini ne de gerisini bildiğimiz bu yerde
Çok bir şey istemiyorum ki ben.
Sen, ben biraz da Zeki Müren

Eda KURTULMUŞ 12/B

Seyre Değer
Gözlerimiz kilitlendiğinde,
Ağlama deme bana,
Bırak gözyaşlarımda seyretsin
Güzel gözlerini.
Mavi denizden güzel seni
Sonbahardan güzel yüzünü.
Bırak onlar da koklasın
İlkbahardan güzel kokunu.
Güzel bakan güzel görür derler
Hesabını soruyordum gözlerime
Nasıl batkında bu kadar güzeldi?
Sen güzelsin sevdiğim
Gökyüzünde süzülen renkli uçurtmadan,
Çocukluğumdaki pamuk şekerden
Daha güzelsin...

Aleyna ŞALIŞ 12 G





Felsefeciler Derneği Düşün Yaz Deneme Yarışması'nda okulumuzu temsil eden ve 2.tura katılmaya hak kazanan deneme

Montaigne'i sevmek kişinin kendini sevmesi, kendini her şeye tercih edebilmesi demektir. Onu sevmek sadece hakikati değil, dürüstlüğün ve ödev duygusunun kişinin kendinden yana olmasıdır.

Brunetiére :Montaigne'i sevmek, yaşamımızdaki haz arayışına, zayıf irademizin kaldıramayacağı kadar imkan vermektir."
Pascal:"Denemeler'de okuduğum her şeyi Montaigne'de değil kendimde buluyorum."

Béranger ::"Montaigne, benim fikirlerimi çalmış!"

Montaigne üzerine söylenmiş yukarıdaki düşünceler, sözlerini kanıtlar niteliktedir. Kendimizle kendimiz arasındaki benzerlikler de, kendimizle başkaları arasındaki kadardır. Bundandır ki duygularımıza tercüme olan sözler, şiirler, şarkılar duyduğumuzda en içlerimizde hisseder ve bu duygunun bizi sarıp sarmalayarak bazen gözümüzden bir iki damla yaş akıtmasına izin veririz.

Farklı parçalardan oluşmamız, insanlığı hem kendindeki farklılıkları çözümlenmeye hem de diğer insanlarda gördüğü kendine benzer parçaların nedenini aramaya sürüklemiştir. Hepimizin benliğimizi oluşturan bu küçük parçaları kabul ettiğini varsaydığımızda bunun peşinde bir çok soruyu sürüklediği de aşikar. Farklı parçalardan oluşuyoruz tamam, peki ya nasıl orta yolu bulacağız? Kendimizle kendimiz, kendimizle başkası, bir şey fark etmiyor madem, bizi diğerleri değil biz yapacak benliğimizi nasıl bulacağız? Bu soruların cevap yolunun kendimizi tanımaktan geçtiğini düşünüyorum. Bu da bizi felsefeyi asırlardır meşgul eden kendini bilme problemine götürüyor.

Kendini bilme problemi nedir? Delphoi tapınağında da yer alan "Kendini bil." öğüdü bize ne anlatmak istemektedir? Sokrates dış dünyayı, evreni, fiziksel olayları araştırmaktansa önce kendi içimize dönüp içimizdeki evreni araştırmamız gerektiğini savunuyor. Eğer oluştuğumuz küçük parçaları yeteri kadar tanıyabilirsek, onları yok etmeye çalışmaktansa nasıl bir arada kullanabileceğimizi öğreniriz. Kendimizi tanıdığımızda, en çelişkili yanlarımızı bile idare etmeyi öğrendiğimizde, başkalarıyla da uyum sağlamak zorlanmayacağız demektir. Aslında bu toplam olarak bir arada huzurlu bir şekilde yaşayabilmemizin de altın kurallarından biridir. Kendini bilme probleminin bir başka sorusu ise kendimizi bilmenin ne işe yarayacağı, Sokrates'in izinden gidip bilim yerine önce kendimizi tanımayı tercih edecek olursak bunun bilime ne gibi bir katkı sağlayacağıdır. Bilimin temelinde de düşünmek yatar. Doğanın sınırlarını keşfeden aykırı bilim adamları her zaman diğerlerinden farklı düşünebilen bireylerdir. Önce kendi içinde keşfe çıkan bu insanlar kendilerini çözümlenip huzura kavuştuklarında aynı zamanda çevrelerindeki insanlara ve evrene karşı da yeni bir bakış açısı kazanmış olurlar. Bu sayede bu yeni bakış açılarıyla evreni, doğayı sorgulayarak bilimi gerçekleştirirler.

İlim ilim bilmektir

İlim kendin bilmektir

Sen kendini bilmezsin

Ya nice okumaktır Yunus Emre

Kendimizi oluşturan küçük parçalarımızı yeteri kadar tanıdığımızda iş başkalarıyla olan ilişkilerimize geliyor. İnsanlarla olan ilk ilişkimiz Sartre'a göre 'düşmanca'. Nedeni ise dünyamızın bir başkasıyla iletişime geçmeden önce sadece bize ait olması, etrafımızda varolan her şey bizim için yaratılmış, tamamıyla bizim. Başkası bize bakarak da olsa bir iletişime girdiğinde artık o da bize bakan bir özne olmuş oluyor ve bu dünyamızın sadece bizim olmadığını yüzümüze çarpan ilk etkileşim sayılıyor. Jaspers'a göre ise başkalarıyla olan egzistansiyel ilişkileri Sartre'ın sunduğu düşmanca savaştan çok daha farklı, daha çok sevgi savaşına benziyor. Çünkü ona göre başkaları olmadan biz insan kimliğimizi elde edemeyiz, başka öznelerin olması varolmamız için kaçınılmaz özellik bu yüzden. Sartre ilk etkileşimi düşmanca düşünse de başkalarıyla iletişime geçmeden önce sadece eylemleriyle yaşayan 'ben'in kendi ben bilincini elde edebilmesi için başkalarının bakış açılarından geçmesi gerektiğinin farkında.

celerden yola çıkarak kendimizi sadece kendi içimizde bulamayacağımızı, diğer gözlerin bizi izlemesinin içimizdeki karmaşayı çözmemize yardım edebileceğini söyleyebiliriz. Yazının başında bahsettiğimiz ortak duygu, düşünceler konusuna gelecek olursak bu da aslında çok farklı olmamıza rağmen bir çok benzerliği de içimizde barındırabileceğimizi gösterir. Aç ve yoksul bir çocuğa

karşı aynı şefkat duygusunu, yakınımızı kaybettiğimizde aynı üzüntüyü, hayallerimizi gerçekleştirdiğimizde aynı sevinci duyuruz.

Önemli olan bunların farkında olabilmek, karşınızdaki insana nasıl biri olursa olsun sizi siz yaptığı için saygı duymak, toplumla birlikte hareket etmenin sadece toplumu değil sizi de tamamladığını farketmek, derinlerinizdeki duyguları daha tecrübeli birinin daha önce yaşamış olabileceğini ve o kişilerin bu konudaki görüşlerinin sizi bir adım daha ileri götürebileceğini farketmektir. Ne de olsa başkaları size bazen sizden daha yakın, sizse kendinize başkalarından daha uzaksınız.

Arife AYDIN 11 E



MEZUNLARIMIZ

Bu satırları yazarken inanın ağlıyorum, gelmiyor içimden veda etmek. Kolay olmadı hiçbirimiz için 4 yılı bitirmek, TOKİ mezunu olmak.

İlk yıl, "Nasıl bitecek bu lise?" diydük. Şu an film şeridi olmuş gözlerimin önünden geçiyor anılar. 4 yılım, kavgalarım, mutluluklarım, anılarım. Sanırım en çok, 9. Sınıfta her hafta Melih Hoca'dan ceza ödevi aldığım günleri özle-yeceğim.

Biz mezun olduk gidiyoruz ama nesillerin TOKİ 'de yaşamışlığı hep sürecek. Belki bir daha hiç görmeyeceğimiz arkadaşlarımız olacak ama anılarımız hiç kaybolmayacak. Bana çok şey kazandırdın TOKİ.

15 yaşım, 18 yaşım, mutluluklarım, anılarım, en iyi arkadaşlarım, dostlarım ve 4 yılım. Bu 4 yılda bana her zaman, her koşulda yardım eden annem ve babam; sizlere ne çok şey borçluyum ben. Siz yanımda olmasaydınız ben bugün buralarda olmazdım. Bu yüzden elveda TOKİ.

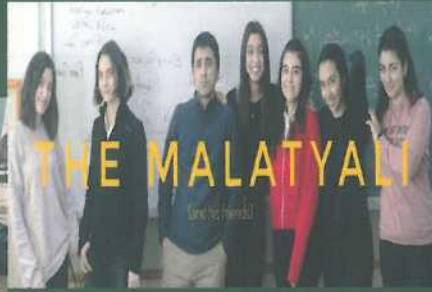
Öğretmenlerim, arkadaşlarım, bahar yıllarım, kızgınlıklarım, kırgınlıklarım... Hepinizi çok seviyorum. Bana sayısız tecrübelerini aktaran öğretmenlerim, sizlere sonsuz teşekkür ediyorum.

Ben, lise hayatını her şeyiyle dolu dolu yaşayan bir TOKİ MEZUNUYUM.

AYŞENUR KANAD 12-TM

UNUTMAYIN,
UNUTULMAYANLARDANSINIZ...









**ŞOYALDEN
HABERLER**



İLÇE OKUL BAŞKANI SEÇİMLERİ



**10 KASIM ATATÜRKÜ ANMA
GÜNÜ KÜLLİYE ZİYARETİMİZ**



ANITKABİR GEZİMİZ



SİNCAN ADLİYESİ GEZİMİZ



**ANADOLU MEDENİYETLERİ
MÜZESİ GEZİMİZ**



**RESİM HEYKEL MÜZESİ
GEZİMİZ**



**ANKARA ÜNİVERSİTESİ
TIP FAKÜLTESİ GEZİMİZ**



**GAZİ ÜNİ. DIŞ HEKİMLİĞİ
FAKÜLTESİ GEZİMİZ**



ODTÜ GEZİMİZ



TACEDDİN DERGAHI GEZİMİZ



120 FİLMİNİ SEYRETTİK



**KARA HARP OKULU
ZİYARETİMİZ**



**29 EKİM CUMHURİYET
BAYRAMI TÖRENİMİZ**



**KÜLTÜRLER ARASI KÖPRÜ
KONULU RESİM YARIŞMASI
KATILIMCISI
ESRA AKDEMİR 11-B**



**MASA TENİSİ VE
BADMİNTON TAKIMIMIZ**



12 MART MEHMET AKİF GÜNÜ PROGRAMIMIZ



BİZİ UNUTMAYAN MEZUNLARIMIZ



GOETHE ENSTİTÜSÜNÜ
ZİYARETİMİZ



18 MART ÇANAKKALE ZAFERİ PROGRAMIMIZ



AKIL OYUNLARI EKİBİMİZ



BİR BİLEMLE BİLGE NESİL
YARIŞMASI EKİBİMİZ



BATIKENT GENÇLİK MERKEZİ
TANITIM ÇALIŞMALARI



ANKARA KİTAP FUARINDAYIZ



AFRİN ŞEHİTLERİ İÇİN HATİM
OKUMA EKİBİMİZ



ŞAİRLERİMİZ OKULUMUZDA
ETKİNLİĞİMİZ



ATO TÜRK DİLİ
KONFERANSINDAN



CUMHURBAŞKANLIĞI KÜLLİYESİ
15 TEMMUZ KONUSU YARIŞMA



SATRANÇ TURNUVASI
GENÇ KIZLAR İLÇE İKİNCİLİĞİ



İLÇE MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRÜMÜZÜ ZİYARETLERİMİZ



ŞOYALDE NEVRUZ

ÇANAKKALE GEZİMİZ



LİSELER ARASI GENÇLER
ESKRİM TURNUVASI



SINIFLAR ARASI
FUTBOL TURNUVASI



OKUL BASKETBOL
TAKIMIMIZ



SARIKAMIŞ İL TÖRENİ PLAKET VE BAŞARI BELGELERİ DAĞITIM TÖRENİ



PANOLARIMIZ





PROJELERİMİZ

Projenin Adı: Lise Öğrencilerinin Dijital Vatandaşlık Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi

Danışman Öğretmen: Bilge EMİL

Proje Öğrencileri: 11 -A Alihan ERGÜN 11-A Senem ARSLAN

Projenin Amacı: Toplumun derinden etkileyen dijital dönüşüm, bireylerin de değişmesine onların birer dijital kimlik kazanmalarına, birer 'dijital vatandaş' olarak anılmasına neden olmuştur. Araştırmamızda TÜBİTAK Liselerarası Araştırma Projeleri yarışması kapsamında, bir yandan lise öğrencilerinin dijital vatandaşlık düzeyleri üzerinde çeşitli değişkenlerin etkisini araştırmak, diğer yandan öğrencilerin sosyal medya kullanım durumlarını inceleyerek problemin çözümüne katkıda bulunmayı amaçlanmıştır. Projemiz 17 ülkenin katıldığı Çekmeköy Belediyesi'nin düzenlediği Uluslararası Bilim Olimpiyatları'nda finale kaldı. 11- 13 Mayıs tarihleri arasında projemiz sergilenecektir.



Projenin Adı: Ortaokul Öğrencilerinin Okul Tükenmişlikleri İle Sorumluluk Davranışları Arasındaki İlişki

Danışman Öğretmen: Bilge EMİL

Proje Öğrencileri: 11 -A Kübra KARA 11-A Rabianur AKTAY

Projenin Amacı: Ülkemizde öğrencilere özellikle ortaokuldan başlamak üzere en önemli görev ve sorumluluğun akademik başarıyı artırmak olduğu düşüncesi aşılmalıdır. Bu durum kimlik edinme aşamasında olan ortaokul öğrencilerin yaşamlarını zorlu ve stresli bir süreç haline getirmekte, onları bir süre sonra tükenmişliğe sürüklemekte ve kendilerini geliştirecek, sorumluluk davranışlarını kazanmalarını sağlayacak fiziksel sosyal ve kültürel aktivitelere yönelmelerini engellemektedir. Projemiz, okul tükenmişliği ile sorumluluk davranışları arasındaki ilişkileri inceleyerek problemin çözümüne katkıda bulunacak çözüm önerileri getirmektedir.



Projenin Adı: Öğrenci Ebeveynlerinin Kişisel Değerlerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi

Danışman Öğretmen: Hatice TOPRAK

Proje Öğrencileri: 11 -A İlayda ATALAY 11-A Beyza ŞAŞMAZ

Projenin Amacı: Değerler, bireydeki bütünlüğü sağlayan ilkeler olarak tanımlanabilir. Değer kazanma süreci ailede başlar ve kuşaktan kuşağa ebeveynler aracılığı ile aktarılır. Değerleri önemseyen bir ailenin varlığı, toplumsal yapının sağlıklılığı ve gelecek adına oldukça önemlidir. TÜBİTAK Liselerarası Araştırma Projeleri yarışması kapsamındaki araştırmamız, öğrenci ebeveynlerinin kişisel değerlere ilişkin tutumlarının yaş, cinsiyet, gelir düzeyi, eğitim düzeyi, mesleği, yaşamının çoğunun geçtiği yer ve medeni duruma göre anlamlı bir fark olup olmadığı tespit edip problemin çözümü için çeşitli öneriler geliştirmeyi amaçlamıştır.



Projenin Adı: Bir Geri Dönüşüm Projesi Olarak Bitki Ve Evsel Bitkisel Atıklardan Organik Oyun Hamuru: KABUKTAN

Danışman Öğretmen: Bilge EMİL

Proje Öğrencileri: 9-D Öykü Ekin CANAN 9-D İlayda İNCE

Projenin Amacı: İthal edilen, oyun hamuru taklit ürünlerinin kanserojen etkisinin bulunduğu, bu oyuncakların kimyasal içerikleri nedeniyle bağımlılık yaptığı ve zehirli etkilerinin olduğu bilinmektedir. "MEV Okulları Aziz Sancaz Fen Bilimleri Araştırma Projeleri Yarışması" kapsamındaki araştırma projemiz ile, bitkisel atıkların ve bitki ekstraktlarının boyar madde olarak kullanılması ile oyun hamuru hazırlama, bitkisel atıkların geri dönüşümünü sağlayarak ülke ekonomisine katkıda bulunma ve çocukların sağlığını tehdit eden tehlikeli kimyasal içerikli oyuncaklar konusunda farkındalık yaratma amaçlanmaktadır.



Her Sınıfın Bir Yetim Kardeşi Var (İyilikte Yarışan Sınıflar)

Dünyanın dört bir yanındaki milyonlarca yetim çocuk aile şefkatinden uzak, açlık ve şiddetle iç içe yaşıyor. İnsan kaçakçılığı, çocuk işçiliği, organ mafyaları, suç örgütleri, fuhuş ve dilenci şebekeleri ile madde bağımlılığı bu çocukların karşılaşılabileceği tehditlerden sadece birkaçı.

Tüm bu tehditler karşısında yetim çocukların korunabilmesi ve sağlıklı bireyler olarak yetiştirilebilmesi için çalışmalarla başlayan İHH İnsani Yardım Vakfı, bu kapsamda birçok projeye imza atmıştır.

2013 yılında başlayan ve Milli Eğitim Bakanlığı, Eğitim-Bir-Sen ve Diyanet İşleri Başkanlığının destek verdiği kampanya vesilesiyle milyonlarca yetimin bakımı üstlenildi. İnsani Yardım Vakfı'nın; kardeşlik, yardımlaşma, dayanışma, empati ve değerler eğitimi faaliyetlerinde farkındalık sağlamak amacıyla, Türkiye geneli resmi ve özel eğitim kurumlarında bu proje devam etmektedir.

Okulumuz Şehit Oğuzhan Yaşar Anadolu Lisesi'nin bu projenin bir parçası olarak 14 yetim kardeşi var. Projeye destek veren öğrenci ve velilerimize teşekkür ediyoruz.



ŞOYAL NEPALDE

Şehit Oğuzhan Yaşar Anadolu Lisesi uluslararası bir projeye daha imza attı .

Nepal'in başkenti Katmandu'da 4-14 Ocak 2018 tarihleri arasında, QuizMania Asya ülkeleri arasında düzenlenen liselerarası bilgi yarışmasına ülkemizi ve okulumuzu temsilen katıldık. (Yarışma, Kantipur TV'de perşembe günleri Türkiye saati ile 18.00'da yayınlanmaktadır.)

Yarışma, 6. sezonunu gerçekleştirmekle beraber Türkiye ilk defa bu sezona davet edilmiştir ve Nepalli film yıldızı Rajesh Hamal tarafından sunulmuştur.

Evlerimizden 5000 km uzağa gitmek, Avrupa ve Türk kültürlerine göre çok farklı olan Güney Asya kültürünü yaşayışını deneyimlemek bizlere çok şey kattı. Dünyanın farklı yüzlerini gördük.

Nepal; sakin ve doğaya bağlı yaşayan, dünyanın geri kalanına ve turistlere saygılı ve önyargısız bir ülke. Başkenti Katmandu 1000 yıldan eskiye dayanan tarihe sahip. İnançlar kültürü olarak budizm ve hinduizm için çok önemli bir merkez .Nepal; Katmandu vadisi, şehirleri, doğal parkları ile daha da güzel. Dünyanın en yüksek 10 zirvesinden 8'i burada.

4 Ocak 2018'de Ankaradan başlayan yolculuğumuz, 5 Ocak 2018 ve ilerleyen iki günde Katmandu'da yaptığımız keşif gezileri ile devam etti .Ardından başlayan üç günlük yarışma maratonunda, genel puanlamada 8. olarak çeyrek finale kaldık.Annaur-na Dağları'na ve Nepal'in ikinci büyük kenti olan Pokhara'ya yapılan geziye katıldık.

Okulumuzu ve ülkemizi hakkıyla temsil edebildiğimiz için sevinçliyiz, gelecekte başka projelerde de görev almak isterim.

Melikhhan KİRAZOĞLU 10-E

Danışman Öğretmen: Murat KAYAN



ANLAMSIZLIK

Ayna, sanki saatlerdir boş boş ona bakmama kızmış gibi. Belki de çirkinliğim moralini bozuyordur. Ağlamaktan şişmiş gözlerim ve çatlamış dudaklarımla pek iç açıcı görünmüyor olsam gerek. Kısacık bir an ellerim saçlarıma gidiyor. Yıllardır emek verdiğim, beni mutlu eden nadir şeylerden biri olan saçlarıma. Artık her şey gibi onlarda anlamsız geliyor.

Makası hiç tereddüt etmeden alıp saçlarıma götürüyorum. "Yapma, yazık!" der gibi kesmiyor inatla. En son ısrarımı anlamış olacak ki acı bir feryadı andıran gıcırdamalarla başlıyor kesmeye.

Ağlamam tekrar başlıyor. Ağlarken düşünüyorum kendi kendime; her giden bir parça alır giderdi ama hayatı bu kadar anlamsızlaştırabilir miydi?

Siyah beyaz, kenarları yıpranmış resme takılıyor gözüm. Gene aynı sesler yankılanıyor beynimde; "Ben hep buradayım." Keşke diyorum, keşke ölseydi. En azından öldü der birkaç sene üzülsün, alışır-dık. Ama bu belirsizlik insanı günden güne bitiren bir kanser gibi. Gün geçtikçe çoğalıyor, çoğaldıkça actıyor.

Kalkıp bir bardak su alıyorum. Giderken gözüm şapkama ilişiyor. Annemi onu örerken ki hali geliyor gözümün önüne. Kenarları boncuklu gözlüğü, zarif ince parmakları, bir şeyle uğraşırken yüzüne gelen o ciddiyet. Gülümsüyorum usulca.

Bardağın kenarı çatlamış, az kalsın dudağımı kesecek. Fark edemiyorum... Her şeyin bu kadar anlamsızlaşmasına hala akıl sır erdiremiyorum doğrusu. Bir insan bavluluna bir hayatı sığdırabilir mi? Sığdırmış olacak ki giderken her şey onunla gitti. Bu düşünceler içinde pencereye doğru yöneliyorum. Hava zifiri karanlık. Gökte bir yıldız bile görünmüyor. Havanın bu hali daha da içimi daraltıyor...

Arkada çalan şarkı dikkatimi çekiyor bir anda. Şarkıyı bilmiyorum ama hoşuma gidiyor. Gözyaşlarımla akmaya fırsat arar gibi tekrar düşüyor gözlerimden. Şarkıyı bir hışımla kapatıyorum. Gözlerimi sıkıca yumup içimden defalarca "Kendine gel." diye tekrarlıyorum. Gözyaşlarımla duruyor, nefesim düzene giriyor tekrar. Bir insanın bir insana nasıl bu denli tesir edebildiğine şaşıyorum.

Bir kedi geliyor cama. Ona dayanamayacağımı bilir gibi bakıyor adeta suratıma. Yüzümde kocaman bir tebessümle alıyorum onu içeri. Üzüldüğümü hissetmiş gibi sırnaşıyor. Bütün dünyadan uzaklaşıp onu seviyorum. İçimdeki karamsarlık yerini umuda bırakıyor...

Hava yavaş yavaş aydınlanıyor. Kedi bir köşede uyuyalı kaç saat oldu bilmiyorum. Yoksa dakika mı? Ayırt edemiyorum. Zihnim gecenin yorgunluğunu atamamış hala. Gözlerim ağır ağır kapanırken her gecenin bir sabahı olduğu geliyor aklıma.

"HAYAT"

Bir gün var,bilinmez kaç yıla bedel,

Herkes için aynı,fakat paha biçilmez!

Kaçıp gitmek kolay , ya mecalin kalmamışsa?

Dert bende ne arar?

Dermanım sende olmadıkça..

Bir cahillik ise yaptıklarım , pişmanlıksa geçmişim,

Gelecek için hayallerim , lakin anı yaşamaksa hayat..

Koştuğum istikamet doğru , rüzgar karşı çıkıyorsa,

Bir güzel yürek , ama içinde ben yoksam..

Susmalarım , içimdeki yangına odun oluyorsa,

Karanlıktan korktuğum için hayatın karanlığındaysam..

Görebildiğim değil , göremediklerimden ibaret ise hayat,

Evladının yokluğuna alışmak istemeyen ananın feryadıysa..

Herkesin kapısını eğer bir gün çalacaksa ölüm,

Kirli çamaşırlarını bir kenara sokuşturuversen de,

Hiç ummadığın anda karşına çıkabilmesi kadar acıysa hayat.

Peki ya güzel kardeşim , yaratan gibi baki değilsen,

Uğraşılardan ne haddine?

DE Kİ; ALLAH BİZE YETER

O NE GÜZEL VEKİLDİR

Ahmet Arif ŞENER 9-C

Beyza VAROL 9 C

Lise Hayatının İlk Günü

Okulun ilk günüydü. Hava sıcaktı ayrıca boğucu bir nem öğrencileri, öğretmenleri, velileri kısacası okuldaki herkesi aşırı derecede bunaltıyordu. Bu sayede okul kantini, epey para kazanmıştı.

Ben bahçede 9,10,11 ve 12. sınıflarla beraber duruyordum. Dokuzlar okula yeni kayıt oldukları için etrafa bakınıp duruyordu. Okulun büyük bir bahçesi vardı. Benim eski okulumda spor salonu olmadığı için üzülürdüm. Ama bu okul, benim üzüntümü dindirdi. Çünkü okulun karşısında bir spor salonu vardı. Bu spor salonu beden dersini bekliyordu, bizde, çoğu öğrenci de "Acaba beden dersi ne zaman olur?" diye düşünüyorduk. Okulun ayrıca bir sürü meyve ağacı vardı. Benim tek hayal kırıklığım, bu kadar büyük bir okulda neden halı saha olmadığıydı. Ama okulun güzel ortamı, beni teselli edecek gibiydi.

Biraz vakit geçtikten sonra kürsüden konuşulmaya başlandı. Dokuzlarda aynı sınıfa denk gelen öğrenciler yan yana sıra oldu, sınıf öğretmenleriyle tanışıp sınıflarına gittiler. Sınıfa girdiğimizde herkes birbirine bakıyordu.

Çoğu kişinin aklında "Acaba bu iyi biri mi?" ya da "Belki ben bununla arkadaş olabilirim." benzerinde sorular vardı. Aradan birkaç ders geçtikten sonra ufak kaynaşmalar, konuşmalar başladı. Herkes karşısındakinin davranışlarını tartıp ona bir yargı koymak istiyor gibiydi. Öğretmenler geldi gitti, az çok bazı öğretmenlerimizle tanıştık. Gelen öğretmenler bize bu okulun özelliklerinden, mezunlarından, başarılarından bahsetti. Bizden beklentilerini söylediler.

Bizim sınıfımız çok temiz, refah ve düzenliydi. Ayağa kalkıp sınıfı biraz gezdim. Etrafıma bakındım. Ama bir çöp bile göremedim. Benim eski okulumda istemediğim kadar çöp vardı. Duvarlar, askılıklar hepsi tertemizdi.

Öğretmenlerimiz bu duvarların, askıların bizden önceki öğrenciler tarafından yaptırıldığını söyledi. Ama beni en çok etkileyen okulun duvarında asılı olan gurur tablosuydu. Ben de kendime "Ben neden bu gurur tablosunda olmayayım ki, ben neden bu gurur tablosunun başında olmayayım ki?" sorusunu sorup durdum. Bu zorlu yolun çalışmadan, emek harcamadan geçilemeyeceğinin farkındaydım.

Şahan Arda ESEN 9 C

SANRI

Bazen; kendimi berrak, masmavi bir suyun derinliklerinde görüyorum. Güneş, o kadar derinliğe rağmen her yeri ışıltı ışıltı parlatıyor... Saçlarım dağılıyor dört bir yana. Güneşin altında parlayan tutamlar utangaçça bana kendilerini gösterip kaçıyorlar. Başımı yana çeviriyorum onları görmek için. Saç diplerimde hissediyorum danslarını, suyun serinliğini ve görüyorum. Parlayan kahve saçlar... Çok güzel...

Birden beyaz elbisemin etekleri değişiyor ayak bileklerime. Elbisemin eteklerinin uçuşması beni mest ediyor. Belki de o ana kadar ki en güzel tebessümüm yerleşiyor dudaklarıma. Usulca kapanıyor gözlerim. Daha fazla hissetmek için, bu hissi tüm benliğimle kucaklamak istediğim için gayriihtiyari açılıyor ellerim iki yana. O andan sonra suyun sesini duymaya başlıyorum. Etrafta benden başka canlı yok. Ama sanki o masmavi su benden daha canlıymış gibi geliyor. Sanki büyülüymüş gibi...

Sonradan fark ediyorum nefes almadığımı. Ama canım acımıyor ki! Kaşlarım hafifçe çatlıyor. Hayatımdaki en güzel tebessümümün izleri yok oluyor dudaklarımdan. Üzülüyorum... Ben giden tebessümüme üzülürken ciğerlerim giderek yanmaya başlıyor. Şaşıyorum... Kaşlarım giderek daha çok çatlıyor. Yüzümde huzursuz bir ifade var, biliyorum. Bir süre sonra ciğerlerimde başlayan o acı yanma hissi canımı ölesiye yakıyor. Güneş gittikçe daha çok parlıyor. Gözlerimi açamıyorum... Bir damla yaş usulca benden suya karışıyor. O ana kadar tatlı olduğunu anlamadığım su sanki dünyadaki tüm tuzların kaynağıymış gibi oluyor. İçimdeki o acı yanma hissi tenimde de hüküm sürmeye başlıyor. Tuz beni öyle yakıyor ki... Tüm gücümü topluyorum. Bir anda açıyorum gözlerimi. Beni -senelerin tanımlılığıyla- hastanedeki odam ve karşıdaki beyaz, bomboş duvar karşılıyor.

Elifnaz ÇELEBİ 11 F

ŞAFAK SOKAĞI

Hedefime vardığım an, başladığım yerde hava çoktan karmış olmalıydı. Aslına bakarsan burası da çok aydınlık değildi. Gün batımının mor turuncu renklerinin ahengi beni düşünmeye itiyordu.

Yorgundum. Hiç tükenmeyecek sandığım hevesim nasıl da yok olmuştu. Yarın onu kaybettiğim yere bakmalıydım. Evet, güvercinlerin kanatlarındaki desenler bana bunu söylüyordu. (çay yerine kahve mi içsem?) Buraya gelme sebebim tabii ki buna karar vermek değildi. Düşünmeden bulmak istiyordum. Yürümek bana hep ilham vermişti. Garip bir ruh hali içerisindeydim. Sanki hiç bilmediğim bir yere geldim de tek amacım konaklayacak bir yer bulmak mı?

Düşündüğüm şeyi bulmak istiyordum. Ne düşünüyordum ki ben?

Buraları bildiğimi sanıyordum. Başladığım yere üçüncü dönüşümde yanıldığımı anlamıştım. O sırada yanımdan geçen çifte buranın neresi olduğunu sordum. Gülüşüyorlardı, Şafak Sokağı dedi oğlan. Teşekkür ettim. Ne kötü yermiş bu Şafak Sokağı; ışığı loş, yolları çamurlu, binalar yamuk, kaldırımlar tepeli. Bir süre sonra onlara, buradan nasıl çıkacağımı sormayı unuttuğumu fark ettim. Sonra, oğlanı yalnız gördüm ve tek gördüğüm de bu değildi. Gülmüyordu, yüzünde açan son tebessümün ayrılmalarından önceki sarılmada kaldığını söylüyordu gözleri. Ağır hareketlerle, sanki sırtında yük varmış gibi yürüyordu. O an insanı değiştiren şeyin yalnızlık olmadığını düşündüm. İnsan değiştirdi insanı. Kendi başına kaldığın an kendine döndüğün andır çünkü.

Kafamda yine en sevdiğim şarkı çaldı. Müzik çok gariptir, farklı bakış açıları kazandırır değil mi? Tıpkı şimdiki gibi. Arkamda caddeden sokağa dökülen o mavi ışığı nasıl da görememişim?

Arda Özcan 9-C

YAĞMUR

Bak yine atıştırıyor yağmur
Gözlerimden yüreğine
Ama sen hissetmiyorsun bile
Açmışsın şemsiyeni sonuna kadar
Bilmiyorum nasıl acı veriyor
Nasıl kahrediyor insanı
Uzaktan uzaktan,
Uzaktan uzaktan seyretmek
Ya da seyredememek korkusundan
Heyecanından
Anlatamamak duygularını dilediğince
Sadece kalemin tercüman olabilmesi
Yüreğine, gözlerine, sözleri
Ve birdenbire dökülmesi kelimelerin
Çok ama çok derinlerden
Bilmiyorsun bir insan yorgunken
Nasıl uyuyamaz, ağlamaktan
Ağlamaktan yorulmaktan
Dualarda bile unutmaması kendisini
Önce onu düşünmesi her zamanki gibi
Bunları yazarken bile
Onun okuyamayacağını bile bile
Devam etmesi insanın
Ya da edememesi...
Ama ben hak veriyorum sana da
İnsanın bilmediği şeyler de olur elbet
Yapamadıkları da
Her şey öyle kolay olmuyor zaten
Söylemesi kadar
Unutmak gibi mesela...

Feyza Nur 12 H

soran nerede rastlar izine
esip giden rüzgarlardan huyun var
gül karanfil erguvan
mor menevşe devrişmiş
açar gider ellerin gazelim
esip giden rüzgarlardan huyun var

güneri seni nerelere sorayım
esip giden rüzgarlardan huyun var
gül karanfil erguvan
mor menevşe devrişmiş
açar gider ellerin soyun var

güneri şafaksın bendini buldum
üzgünüm pişmanım sana uydum
ne güzel bağ idim virane oldum
şimdi renk alacak denizler bile senden
esip giden rüzgarlardan huyun var

2018

Eylül ÇALIŞKAN 10/D





İNGİLİZCE PANOLARIMIZ



EDEBİYAT SOKAĞIMIZ

KUDÜS KÖŞELERİMİZ



18 MART KÖŞEMİZ



OKUL KAPILARIMIZ



ATAMIZ



EDEBİYAT AĞACIMIZ



PROJELERİMİZ

Projenin Adı: GENÇLER ATATÜRK İNKILAPLARIYLA GELECEĞE YÜRÜYOR

Projenin Amacı: Atatürk inkılablarını açıklamak, tanıtmak ve böylece Atatürk inkılablarının Türkiye Cumhuriyeti ve bizler için önemini kavrayarak öğrencilerde inkılabların sağladığı yararlarla ilişkin farkındalık oluşturmak amaçlanmıştır.

Danışman Öğretmen: Hatice Salgın

Hazırlayan Öğrenciler: Bengisu Aytaç-Hülya Erman



Projenin Adı:TÜRK TARİHİNİN ÖNEMLİ SANATLARINDAN HALI VE MOTİFLERİ

Projenin Amacı:Halı sanatı binlerce yıl öncesine dayanan bir sanattır. Birçok motif ve anlam içeren bu sanat bizim kültürümüzde çok büyük yere sahiptir. Her motifin kendine özgü bir anlamı ve içeriği vardır. Çünkü halıyı dokuyan kişi halısına kendi duygu ve düşüncelerini aktarır. Projemizin amacı başlangıcı çok öncelere dayanan halı sanatının ve motiflerinin bilinmeyen taraflarını araştırıp, insanların halı kültürümüze karşı ilgilerini çekmektir.

Danışman Öğretmen: Hatice Salgın

Hazırlayan Öğrenciler: İlayda İnce-Zeynep Sude Çelik



Projenin Adı :OYUNCAK TARİHİ VE TÜRKİYE'NİN İLK OYUNCAK MÜZESİ

Projenin Amacı: Projemizin amacı, zihinsel, fiziksel ve sosyal gelişim için çok önemli rol oynayan bir tür eğlence ve oyunun başlıca aracı olan oyuncakların tarihsel gelişimini araştırmak ve Türkiye'nin ilk oyuncak müzesi olan Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Oyuncak Müzesini tanıtmaktır. Ayrıca müze gezileri gibi etkinliklerle öğrencilerin tarih dersine olan ilgilerini artırmaktır.

Danışman Öğretmen : Sedat Tezer

Öğrenciler: 9 -D Gökçen Karsu-M. Yağmur Deniz



Projenin Adı: KANSER HASTALARININ HASTALIK ÖNCESİ BESLENME ALIŞKANLIKLARININ İNCELENMESİ

Projenin Amacı: Bu çalışmadaki amaç; kanser hastalığı ile beslenme alışkanlıkları arasında ilişki olup olmadığını tespit etmek ve problemin çözümüne katkıda bulunmaktır. Bu araştırma toplum üzerinde beslenme alışkanlıkları konusunda farkındalık yaratacak, problemin çözümüne katkıda bulunacaktır .

Danışman Öğretmen:Ajla M. Demirağlar

Öğrenciler:Seydihan Aygördü -Sude Özel-Elif İrem Yılmaz



Projenin Adı: MOGAN GÖLÜ SU KALİTESİ ANALİZİ VE CANLILAR ÜZERİNE ETKİSİ

Projenin Amacı: Mogan Gölü suyunun canlılar için yaşanabilirliğini tespit etmektir. Böylece suyun kalite probleminin çözümüne katkıda bulunmaktır.

Öğrenciler: Emel Alikoç- Ömer Yıldız Semih Pehlivan

Danışman Öğretmen: Betül Türkkuşu



Projenin Adı: ANTİBİYOTİKLERİN DOĞRU KULLANIMI

Danışman Öğretmen: Ajla M. Demirağlar

Projenin Amacı: Lise öğrencilerinin antibiyotik kullanma konusundaki genel bilgi düzeyleri, hangi durumlarda antibiyotik kullanmayı tercih ettikleri, antibiyotik kullanırken yan etki ortaya çıkarsa nasıl bir tutum içinde olduklarını tespit etmek ve böylece problemin çözümüne katkıda bulunmaktır.

Öğrenciler: İrem Özlü - Meltem Eroğlu.



Projenin Adı: PROBİYOTİKLERE ZENGİN ÖĞÜN BÇS

Danışman Öğretmen: Betül Türkkuşu

Projenin Amacı: Bu projede, son yıllarda artan obeziteye karşı buğday çim suyunun, basit ve ucuz bir çözüm olup olmayacağını ortaya koymak amacıyla, probiyotik bakterilerden olan Lactobacillus bulgaricus ve Streptococcus thermophilus türlerinin üremesi üzerindeki etkisinin araştırılması amaçlanmıştır.

Öğrenciler: Müzeyyen İrem Kaya - Zeynep Sena Tolon



FETİH

Sözüm sana ey genç, ecdadınla gurur duy!
Alınlar ışıl ışıl zaferdir bizdeki huy

Nice Fatih doğurdu, bu topraklar kurur mu?
Genç Mehmet olmasaydı İstanbul olur muydu?

Ah o İstanbul yok mu? Anadolu'mun gözdesi
Gerdanında göz kırpar şu mağrur Kız Kulesi

Kolay mı bizim oldu var her güzelin cilvesi
Karadan koştı gemiler yok ki şanın böylesi

Şu genç Mehmet'e bakın görür İstanbul rüyası
Yaşı henüz on yedi ama kocaman dünyası

Konstantin ile buluştu Osmanlı'nın tuğrası
Herkes nasip olmaz bu Peygamber duası

Daha küçücük çocukken tahtı verdi babası
Nasıl idare edecek dibinde Haçlı baskısı

Çarptı sanki yıldırım haçlı bulutu dağıldı
Gün Mehmet'in günüdür tarih böyle yazıldı

Şimdi yirmi bir oldu azimli ve kararlı
Dedi ya ben İstanbul'u ya İstanbul beni

Aslında Orta Çağ da işte o günde bitti
Ama halk neden Fatih'e böyle tersti

Sanıyorlardı ki o hala küçük Mehmet'ti
Yine de Mehmet kararlı İstanbul'u alma vakti

Atıldı aziz ordu geri çekilin düşmanlar!
Tüneller kazıyordu yerin altında kartallar

O ne büyük savaştır göklerden oklar yağar
Bedenler devrildi ama Haliç'i aşamadılar

Ordu mutsuzdu savaş uzamıştı iyice
Gidesileri gelmiyordu 'Hadi atılın' deyince

Aileler bekliyor günler oldu işkence
Fatih'im bul bir çözüm ihtiyaç var dirence

Derman oldu Şemsettin, Fatih rica edince
Allah'ın sevgili kulu o rüyayı görünce

El Ensari bulundu, açığa çıktı mezar
Ona işaret oldu dikilen iki ufak çınar

Halkın yüreği ferahladı yeşerdi güzel umutlar
Hadi davran yeniçeri, şimdi seni kim tutar

Ama Fatih düşünüyor, oturdu masa başına
Yeni bir plan gerek zorlu Haliç'i aşmaya

Akil etti Mehmet buldu meşhur planı
Karadan geçirecekti o cesur donanmayı

Bir karanlık gecede gemiler karaya çıktı
O nasıl bir azimdir, omuzlar sanki taşandı!

Usul usul yürüdü Bizans'tan ses çıkmadı.
Nasıl duysunlar ki hiç akıl ederler miydi?

O gece her şey üstüne sessiz bir gömlek giydi.
Şanlı sancağa yer gök selam etti titredi.

Geçilmez denilen Haliç artık çok gerideydi.
Sabah oldu Bizans olanları fark etti

Şaşırdı ve korktu, avuçları terledi
Kimin aklına gelirdi, bu sürpriz de neydi?

Ama teslim etmedi geçti ateş başına
Savaş yine başladı hem de kıran kırana

Oradan bir yiğit yardı geldi kalabalığı
Dikildi surların başına bizim cesur Ulubatlı

Dalgalandı bayrak, dikti şanlı sancağı.
Gir içeri yeniçeri, bizim artık burası

Adını duyur cihana geliyor işte Osmanlı!
Müjde sana İstanbul'um oldun Türk'ün vatani.

Kimler geldi geçti, alamadı bu toprağı.
Genç Mehmet şu yaşında yeni bir çağı açtı.

Atalarımız bize şanlı bayrak bıraktı.
Kulak ver yeni nesil, mahcup etme ecdadı.

Tembelliği bırak kalk artık sen de yerinden,
Atalarını örnek al, sars cihanı derinden!
Şanlı bayrağını kim alabilir elinden?
Türk'üm, Türk'üz, bu böyle ebediyen.

Adımız asılı yarınlara bizi kim korkutacak?
Nice Fatihler doğdu, nice Fatihler doğacak!

Bengi YILDIRIM
12/F

diyanet
Büyük şeyler büyük milletler yapar 1938
İlelelel payidar kalacaktır Oum
Türkiye Cumhuriyeti
istikbal
göklere dir
kurtuluş
savaşı
egemenlik
venemez, okur
işgenerek kayıtsız
parlız milletindir.
atatürk
mustafa kemal
"yurtta sulh"
"ahanda sulh"
"se toprak da vatana
gansı telerruat
Zakar, Zakar berimdir
dyablenindir inanc
Sanatsız kalan bir
milletin hayat da
maktandır bini
kopmuş demektir.
Türk oğun,
çalış, güven.
Demokratik
Türk esirlik kabul etmeyen
Ne mutlu Türküm diyene! bir milletle salıncı seni



KANIMIZDAN BAĞIMSIZLIK AKIYOR

Şehitlerimizin kanıyla boyanmış toprak, cesaretinden taviz vermeyen bir deniz... Bugün yeniden kanlara bürüneceği için korkuyor, bir yandan da sanki hazırlık yapıyor sanki. Biliyor ki şehitlerimizin kanı ona ayrı bir gurur verecek. Hava karanlık, kıyamet kopacak gibi etrafta. Önce hafif bir sessizlik, sonra ardı ardına düşen bombalar ve kulak tırmalayan sesler... Gökyüzü bütün olayları izlemekte. Yüzünde bir telaş, bir endişe.

Çanakkale askerleri büyük bir azimle, gururla cepheye doğru ilerliyor. Bir ordu, bir ordunun içinde onca asların ellerini semaya kaldırması, yüreklerinden Allah'a dua etmeleri... Savaşın geçtiği bu küçük toprak parçasında şehadet şerbetini içmiş birçok şehidimiz... Eyvah! Gönüllere çöküntü veren, insanın beynine kurşun gibi inen bir bomba... Herkes etrafa dağıldı, siperlerini aldı.

Akıllarındaki tek şey " Bayrak, vatan millet!" Deniz kızıl, dağ kızıl, yaş kızıl, taş kızıl, toprak, gökyüzü, her şey kırmızıya boyanmış. Çanakkale toprakları çeyrek milyon şehidimizin kanı ile sulanmakta. Topraklarımızın üzerinde kötü emelleri olan kirli eller çekilmeye başlıyor. Zafer bizim! Savaşı alın terimizle almıştık. Dağlar, taşlar ağlıyor kanla. Üzerinde yatan onca şehide ev sahipliği yapacaklar.

Dalga dalga süzülen, sevinç çığlıkları birbirine karışan bayrağım iz yüzünü gösteriyor gökyüzünde. Nasıl da yaklaşıyor kendi evine. Gururu, coşkusu yüzünden okunmakta. Bu gurur düşmana insanlık dersi örnekleriyle de bas eğdiren aziz Mehmetçiklerimize de ait.

Ruhunuz şad olsun. Vatan size minnettar.

Aleyna KARAAĞAÇ 9-C

UMUT

Pandora'nın kutusu çok kullanılan bir söz. Umudu ifade eder ama içinden kötülükler çıktığı için kötülük anlamında da kullanılır.

Pandora'nın kutusu, bir Yunan mitidir ve şöyle anlatılır: Zeus insanları cezalandırmak için Pandora'yı yarattır ve Epimetheus'a eş olarak gönderir. Düğün hediyesi olarak da bir çömlek (Pandora'nın kutusu) gönderir ve bunu asla açmamalarını söyler ama Pandora merakına yenik düşüp kutuyu açar ve kötülükler dünyaya yayılır. Kutunun içinde bir kelebek kalır. Bu kelebek umudu temsil eder. Zamanla umut beden bulup umudun tanrıçası Elpis olur.

Elpis sürekli gezer ve tüm insanlara umut dağıtır. İnsanlar hayatları boyunca hep bir şeyler için umut ederler. Umut hayatı yaşanır kılar.

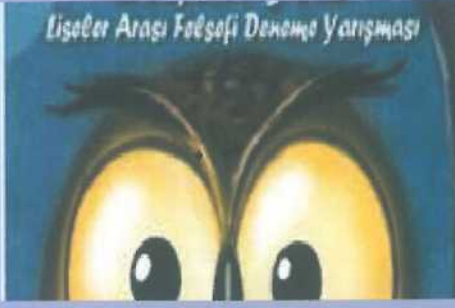
Elpis bazen bir öğrencinin okul hayali, bir hastanın iyileşmesidir. Bazen de sınavdaki bir sorunun doğru olması kadar basittir. Biz Elpis'le farkında olsak da olmasak da tanışmışızdır.

Öğrenci olarak bizler de çoğu zaman geleceğimizle ilgili hayaller kurarız. Gelecekteki bizi, mesleğimizi, hayatımızı sürekli planlarız. Bu planlarımızın, hayallerimizin başında da umudumuz vardır. Biz umduğumuz şeylerin gerçekleşmesini isteriz. Umudumuz sayesinde başarıya ulaşırız.

İnsanlar hedef belirlemeden iyi bir yere ulaşamazlar. Hedef belirledikleri anda, arkalarında hep onlara destek olan umutları olur. Hedef yolunda zirveye çıkarken birçok kez sendeleyebilirler, düşebilirler ama umutları onları ayağa kaldırır ve başları dik bir şekilde yola devam etmelerini sağlar. Bu destekle kendilerini son sınırlarına kadar zorlayabilirler ve sonunda umutları onların zirveye çıkmasını sağlar.

İster Elpis ister umut ister bir kelebek... adı ne olursa olsun , yaşama gücümüz umudumuzdur.

Sinem GÜNAY 9-E



Felsefeciler Derneği'nin düzenlediği Düşün Yaz Deneme Yarışması'nda okulumuzu temsil eden ve 2.tura katılmaya hak kazanan deneme (İzmir'de düzenlenecek finalde okulumuzu temsil edecektir.)

DÜŞÜNCE MİKROSKOBU

En son ne zaman yıldızları seyrettiniz? Ne zaman gökyüzünün uçsuz bucaksız mavi tonları arasında kaybolurken bulutların geçişine daldı gözleriniz? Yağmurdan sonra çıkan gökkuşağının harika ve tükenmez tonlarına tesadüf ettiniz? En son ne zaman kafanızı kaldırıp sonsuzluğu düşündünüz?

Bir teleskoptan uzaya bakma şansınız oldu mu hiç? Milyonlarca göz kırpan ışığı, Venüs'ün ateşini, Satürn'ün büyüleyiciliğini, Jüpiter'in hacmine şahit oldunuz mu? Uzay... Belki korkmuşsunuzdur o boşluk ve sonu olmayan karanlıktan. Ancak düşünsenize, felsefe de uzay gibi değil midir? Düşünmek... Çok düşünmek... Her şeyi göze alarak derin bir kuyuya inmek demek değil midir? Felsefe mekânı boşluk, hedefi sonsuz olan ve bitmeyen bir serüvendir. Bu yüzden ki felsefe insanın sürekli ve inatla düşünmesini ister. "Sen kimsin?". "Ne için varsın ?" " Bu evrendeki kapladığın hacim kadar mısın, düşüncelerinin mi varsın ?"

Bu evrenin birer parçasıyız değil mi? Thomas Hobbes' un bir sözü vardır, " Evren, yani olan her şeyin toplamı, cismanidir, yani 'beden'dir, ve büyüklük, uzunluk, genişlik ve derinlik boyutlarına sahiptir. Evrenin her parçası 'beden'dir ve 'beden' olmayan bir şey, evrenin parçası değildir. Ve evren her şey olduğuna göre, onun parçası olmayan şey hiçbir şeydir, dolayısıyla hiçbir yerdedir. "

Buna göre, bir bedene sahip olmak ve bazı özelliklere uygunluk evrende bir rolümüz olduğunu gösterebilir. Evet, bizler evrenin birer parçasıyız. Ancak evrenin sahibi ve evrenin merkezinde değiliz. Varlığımız bizi bu sonsuz diyârın efendisi mi yapar? Hiç sanmıyorum.

"Dünya, sonsuzluk içinde küçük bir parantezdir." demiş Thomas Browne. Buna rağmen nasıl kendimizi bu denli önemseyebiliriz? Sonsuza kadar bâki kalacağımızı ve her şeyin bizim hizmetimizde olduğunu, dilediğimiz gibi kullanabileceğimizi düşünürüz?

İnsan her daim kendi önemini ve değerini farkında olmak ister. Belki de egemen olma isteği, üstün olma hırsı ona kibir duygusunu katmıştır. Yapısal olarak kendimizi incelediğimizde ne harika bir uyum görürüz! Yemek yiyebiliriz, bir kalem alıp yazı yazabiliriz, her daim kan pompalayan bir kalbimiz vardır ve düzenli sistemlerimiz...

Milyarlarca hücreden, dokulardan, organ ve sistemlerden meydana gelen bütüne, organizmaya sahibiz! Bu muazzam organizma sistemine ait olmak ne büyük bir şans değil mi? Bilim insanları yüzyıllardır insanın bedenini ve yapısını inceliyor. 1590 yılında Hollandalı Zacharias Janssen, bir teleskobun merceklelerini değiştirirken kazayla mikroskopun icadına sebep olmuş. Mikroskop gözle görülemeyecek canlıları ve hücreleri gösteren alettir. Janssen merceklelerini ters taktığı teleskobu, cisimleri olduğundan büyük göstermeye başladığını fark etmiş. (Belki de insanın asıl kendisini büyüteceğini varsaymamıştı!) Sonrasında ise insan sahip olduğu fiziksel ve sistemsel ayrıcalıkların farkına varmış. Pekî, kendisinin farkına varmış mıdır?

Düşünmek, sorgulamak, iradeyi kullanmak, üretmek, geliştirmek... Bunlar insanlara ait kavramlar. İnsan, ne kadar düşünürse o kadar çok soru sorar ve sorularına cevap arar.

Felsefede varoluşçu akımın teorisyenlerinden Alman filozof ve psikiyatrist Karl Theodor Jaspers, " Düşünmek insan olmanın başlangıcıdır. " demiştir. Düşünmek ve algılamak için beynimiz vardır. Beynimizi koruyan kafatasımız, bilgi parçacıkları halinde nöronlarımız ve hareketleri sağlayan sinir sistemlerimiz vardır. Sinyallerin iletilmesini ve düşünmeyi, hareket etmeyi, korunmayı sağlayan bağlar ve bölgeler vardır. Bunların hepsi insanın sahip olduğu fizyolojik ve biyolojik etmenlerdir.

Belki de kendimizi farkına varmamız, bir gün ölecek, işlevini kaybedecek ve iskelete dönecek bedenimize odaklanmayı kestiğimiz, üstünlüğü; düşünmede ve üretmede bulacağımız gün olacaktır.

Karanlıklara bir mum ışığı yakarsanız ve aydınlığı her yere ulaştırmaya çalışırsanız sonsuzluğa ulaşabilirsiniz belki de... Asıl yücelik, üstünlük bilgidedir. Bir kum tanesidir her bilgi. Çöl oluşturmak sizin elinizdedir. Her bilgi bir balıktır. Nehri kurutmamak sizin çabalarınıza bağlıdır. Her bilgiye ulaşma adımı sizi düşündürecek ve sizi gerçekten var edecektir.

" Felsefe düşüncenin mikroskopudur." Victor Hugo çok anlamlı bir söz söylemiş. Bu cümlede de anlaşılacağı gibi düşünmek, sorgulamak felsefeyi oluşturur. Ve felsefe de insanın anlam arayışı yarısını sarar. İnsanın merakla kullanacağı mikroskop bedensel araştırmalara ve üstünlüklere önem verenden çok düşüncelere değer veren düşünce mikroskopu olmalıdır.

Sonsuzluğun içinde kaybolmak yerine gerçek bir yer edinmeliyiz.

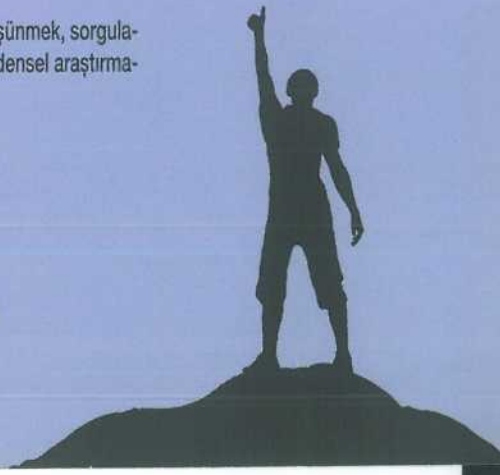
Varlığımızın gerçek önemini ve amacını düşünmeliyiz.

Gökyüzüne bakmalıyız.

Yıldızlara...

Gece yansı karanlık gökyüzüne bir ışık olabiliriz. Umuda dönüşebiliriz.

Gerçekten vâr olabiliriz.





Okulumuz öğrencilerinin Felsefe öğretmenimiz Bilge EMİL yürütücülüğünde, TÜBİTAK 4006 Bilim Fuarı Destekleme Programı kapsamında hazırlanmış olduğu Bilim Fuarı Sergisi, 3 Mayıs 2018 tarihinde saat 10.00 okulumuz spor salonunda açılacaktır. Bu amaç doğrultusunda açılışını yapacağımız fuarımızda Fizik alanında 7, Edebiyat alanında 1, Tarih alanında 3, Kimya alanında 1, Biyoloji alanında 4, değerler eğitimi alanında 1 olmak üzere toplam 21 proje sergilenecektir. 80 öğrencimiz 7 danışman öğretmenin nezaretinde özverili çalışmalarını sergide ortaya koyacaklardır. Bu kapsamda,

Biyoloji Alanında:

Betül TÜRKÜŞÜ danışmanlığında, Probiyotiklere Zengin Bir Öğün: BÇS / Mogan Gölü Suyu Canlılar İçin Yaşanabilir Midir?

Ajla M. DEMİRAĞLAR danışmanlığında, Kansere Hastalarının Hastalık Öncesi Beslenme Alışkanlıklarının İncelenmesi / Çağımızın Korkulu Rüyası: Basıncsız Antibiyotik Kullanımı

Psikoloji Alanında:

Bilge EMİL danışmanlığında, Lise Öğrencilerinin Yaşlı Ayrımcılığına İlişkin Tutumlarının Belirlenmesi

Feray HAHOLU danışmanlığında, Ergen İletişim Becerileri ile Umut Düzeyi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Hatice TOPRAK danışmanlığında, Öğrenci Ebeveynlerinin Kişisel Değerlerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi

Sosyoloji Alanında:

Bilge EMİL danışmanlığında, Görsel Medya Olgusunun Aile Üzerindeki Etkisi Üzerine Sosyolojik Araştırma

Tarih Alanında:

Sedat TEZER danışmanlığında, Oyuncak Tarihi Ve Türkiye'nin İlk Oyuncak Müzesi

Hatice Salgın danışmanlığında, Türk Tarihinin Önemli Sanatlarından Olan Halı Ve Motifleri /Gençler Atatürk İnkılaplarıyla Geleceğe Yürüyor

Kimya alanında:

Derya YILDIRIM danışmanlığında, Bitkisel Atıklardan Organik Oyun Hamuru Üretimi

Edebiyat Alanında:

Hatice TOPRAK danışmanlığında, Her İlçeye Bir Halk Kütüphanesi ile Daha Kültürlü Nesillere

Almanca Alanında:

Aysun DEMİRTAN danışmanlığında, Yabancı Dil alanından Atasözleri ile Almanca Öğreniyorum

Fizik Alanında:

Zelihan ÇAKIR danışmanlığında, AKUR (Arama Kurtarma Robotu) & Sınır Güvenliğini Sıfırdan Ele Alıyoruz (Akur + Surlar)

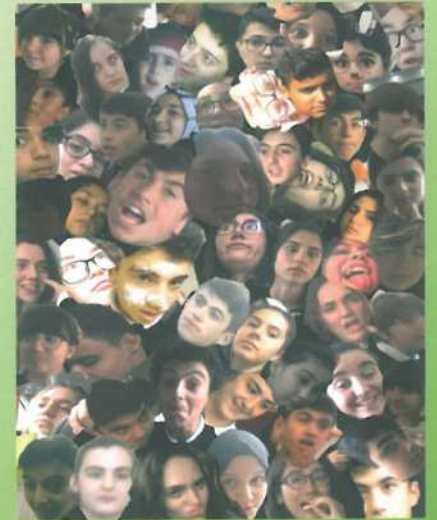
Alevlerin Dansı / Devlerin Omuzlarında Yükselenler

Dönen Dünyanın İlk Kanıtı: Foucault Sarkacı Güneş Saati

Tesla Bobini / Yetenekli Ses

adlı projelerimiz sergilenecektir.

ŞOYAL ŞAMATA



MOR YAPRAKLAR

Bir baharın başı

Ya da sonu

Bir leylak kokusunda arıyorum huzuru

Biraz özgürlük biraz heyecan dağıtıyor duruşu

Bir baharın başıydı renklerin uyanışı

Mutluluğun yayılışında habersizce rol alışım

Damla damla sürüklenişimdi, bir kuş sesinin tınısı

Bir baharın sonuydu yağmurun vedası

En çok da bu gecelerin kokusu,

Baş döndüren huzuru...

İşte tam da bu anda durmalı zaman

Dans etmeli ağaçtan bir keman

Ne geçmiş kaldı ne gelecek planı

Unuttum her şeyi, silindi zaman

Sarhoşluğun hangi evresiydi bu, sebebi neydi?

Ya bu kokudan olacak ya da yalnızlıktan.

Belki de koparmamalıydım o leylaktan.

Yeni bir yüzleşme olacak kalbimin sorgu masasında

Karanlıktan midir nedir, korkuyorum kendi sorularımdan

Çelişkilerimin ördüğü duvar var şimdi karşımda

Ertlediklerimin bulutları yağıyor bahçemin ortasına

Bir yaprak renginde arıyorum kendimi

Biraz yalnızlıktan dağıtıyor, biraz huzurdan

Mor yapraklar saklıyorum sayfalarımın arasında

Öyle bir mevsimdi ki o, yazla kış arasında.

Helin Tunçkiran 12-D

KALBİMİN KIRILDIĞI ZAMANLARDAN

Kimin ne dediği önemli mi?

Sahiden kırılır mı kalbim,

Gerçekten kırdım mı kalbini?

Kızıp durmak kendine ne kadar zor

Nefrete dayanan bu yolda yürümek

İstemek ve kaybetmek

Tekrar tekrar

Ve umut sahiden bu kadar uzakken

Yeni bir sabahın mutluluğunu beklemek

Dayanır mı kalbin

Ve gözlerim...

Bir rüzgar geçip gitse hayatımdan temizlese tüm dertleri

Yaptıklarımı yaptıkların ve tüm pislikleri

Tekrar saf ve temiz olmak küçük bir çocuk gibi özlemle

-Duygu AKSÖZ 12 D

İP ÜSTÜNDE

Üzüldüm bazen

Yorulduğum herkesten

Zamanla geçer ya

Kaç saniye ya da dakika

Beklemekten sıkıldım

Hani benim hayatım

Dediler ki kendin ol

Sıradan olma farklı ol

Ama onu yap, bunu yap, şunu söyle

Hayat geçer mi böyle?

Komşunun çocukları ;doktorlar

Mühendisler , avukatlar

Sadece müzik istedim , hayatın ritmini dinledim

Mutluluk falan dediler

Anahtarı varmış paraymış

Mutluluk saklı değil ki

Senin, benim içimde

Çok da derine inme üstte

Sadece GÜLÜMSE

Name AYDOĞDU

